

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ
od 19. júla 2014 do 31. októbra 2014

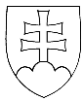
(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Azyl a víza	5
C.	Oblasť: Colná únia	5
D.	Oblasť: Dane	6
E.	Oblasť: Doprava.....	8
F.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	8
G.	Oblasť: Energetika	9
H.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	10
I.	Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť	11
J.	Oblasť: Inštitucionálne právo	13
K.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	14
L.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	15
M.	Oblasť: Prístup k dokumentom	16
N.	Oblasť: Sloboda usadiť sa	16
O.	Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb	17
P.	Oblasť: Sociálna politika.....	17
Q.	Oblasť: Štátna pomoc	19
R.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	20
S.	Oblasť: Verejné obstarávanie	22
T.	Oblasť: Životné prostredie.....	23
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	23
A.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	23
B.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	24
C.	Oblasť: Inštitucionálne právo	25
D.	Oblasť: Prístup k dokumentom	25
E.	Oblasť: Poľnohospodárstvo	27
F.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	27
G.	Oblasť: Štátna pomoc	29
H.	Oblasť: Verejné obstarávanie	31
I.	Oblasť: Životné prostredie.....	32

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-543/12 Zeman (4. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 91/477/EHS – Vydanie európskeho zbrojného pasu – Vnútroštátna právna úprava vyhradujúca vydanie takého dokladu len držiteľom strelných zbraní na účely poľovníckej činnosti alebo športovej streľby“

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline zamietlo žiadosť pána Zemana, ktorý bol držiteľom zbrojného preukazu skupiny A (nosenie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku) o vydanie európskeho zbrojného pasu, keďže vnútroštátne právo povoľuje vydať európsky zbrojný pas len držiteľom strelných zbraní na účely poľovníckej činnosti alebo športovej streľby. Súdny dvor skonštatoval, že európske právo neodporuje takejto vnútroštátnej úprave, keďže jediná povinnosť členských štátov je vydať európsky zbrojný pas poľovníkom a športovým strelcom. Navyše, členské štáty môžu prijať ustanovenia, ktoré sú prísnejšie než ustanovenia práva EÚ, a teda nie sú povinné vydávať európsky zbrojný pas držiteľom iných zbraní.

C-162/13 Vnuk (4. 9. 2014)

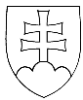
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel – Smernica 72/166/EHS – Článok 3 ods. 1 – Pojem ‚prevádzka vozidiel‘ – Nehoda spôsobená traktorom s vlečkou na dvore farmy“

Traktor s vlečkou pri ukladaní balíkov sena narazil do rebríka, na ktorom stál D. Vnuk, čo malo za následok jeho pád. Pán Vnuk podal žalobu, ktorou sa domáhal zaplata sumy ako náhrady jeho nemajetkovej ujmy. Vnútroštátny spor sa týkal toho, či má byť tento typ nehody krytý povinným poistením zodpovednosti za škodu. Súdny dvor najprv skonštatoval, že traktor s vlečkou spadá pod pojem „vozidlo“. Potom rozhodol, že pojem „prevádzka vozidiel“ sa vzťahuje na akékoľvek používanie vozidla, ktoré je v súlade s jeho obvyklou funkciou. Uvedený pojem by sa teda mohol vzťahovať na pohyb traktora na dvore farmy, pričom vnútroštátnemu súdu prináleží, aby to overil. Zároveň však Súdny dvor poukázal na možnosť členských štátov stanoviť, že určité typy vozidiel alebo určité vozidlá, ktoré majú osobitnú tabuľku, nepodliehajú povinnému poisteniu zodpovednosti za škodu.

C-423/13 Vilniaus energija (10. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb tovaru – Opatrenia s rovnocenným účinkom – Smernica 2004/22/ES – Metrologické overovanie meracích zostáv – Vodomer na teplú vodu spĺňajúci všetky požiadavky tejto smernice, ktorý je pripojený na zariadenie na diaľkový (telemetrický) prenos údajov – Zákaz používať taký vodomer pripojený bez predchádzajúceho metrologického overenia zostavy“

Vnútroštátne predpisy a prax ustanovovali, že vodomery spĺňajúce všetky požiadavky smernice 2004/22 nemohli byť používané, ak boli pripojené na zariadenia na diaľkový prenos údajov, nakoľko celá sústava nebola podrobená ďalšiemu metrologickému overeniu. Vnútroštátny súd mal pochybnosti, či takáto úprava neporušuje právo EÚ. Súdny dvor zhodnotil, že takéto

vnútroštátne právo a prax obmedzujú prístup na trh členského štátu dovozu, a teda sa musia považovať za opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu, t. j. predstavujú porušenie voľného pohybu tovaru. Navrhnuté odôvodnenie (ochrana spotrebiteľov) Súdny dvor uznal ako legitímny cieľ, ale zhodnotil, že vnútroštátna legislatíva nie je v súlade s princípom proporcionality.

C-222/13 TDC (9. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/22/ES – Článok 32 – Doplnkové povinné služby – Mechanizmus kompenzácie nákladov spojených s poskytovaním týchto služieb – Pojem „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ – Nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Hoci návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týkal výkladu smernice o univerzálnych službách, Súdny dvor v tomto rozhodnutí posudzoval svoju právomoc. Rozhodol, že nemá právomoc odpovedať na položené otázky z dôvodu, že dánsky orgán, ktorý otázky predložil, konkrétne Teleklagenævnet – Telekomunikačná rada pre vybavovanie sťažností, nespadá pod pojem súdny orgán v zmysle čl. 267 ZFEÚ. Nemá totiž postavenie tretej osoby a vyžadovanú neustrannosť, t. j. existujú oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o jeho nezávislosť.

C-252/13 Európska komisia v. Holandské kráľovstvo (22. 10. 2014)

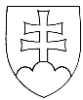
„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernice 2002/73/ES a 2006/54/ES – Rovnosť zaobchádzania s mužmi a so ženami – Zamestnanosť a povolanie – Prístup k zamestnaniu – Návrat z materskej dovolenky – Formálne náležitosti návrhu na začatie konania – Koherentné uvedenie výhrad – Jednoznačná formulácia návrhov“

EK vytýkala Holandsku nesplnenie povinností, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2006/54. Súdny dvor zamietol žalobu ako neprípustnú, keďže EK neoznačila nijaký predpis holandského práva, ktorého obsah alebo uplatnenie by bolo v rozpore so znením alebo s cieľom predmetných ustanovení uvedenej smernice. Z tohto dôvodu musel Súdny dvor konštatovať, že žaloba nespĺňala požiadavky jasnosti, presnosti a koherencie vyžadované judikatúrou, pretože EK neuviedla nevyhnutný údaj, ktorý by umožnil s úplnou znalosťou veci rozhodnúť o žalobných návrhoch a overiť existenciu uvádzaného nesplnenia si povinnosti.

Spojené veci C-359/11 a C-400/11 Schulz a Egbringhoff (23. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernice 2003/54/ES a 2003/55/ES – Ochrana spotrebiteľa – Vnútorý trh s elektrickou energiou a so zemným plynom – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca obsah spotrebiteľských zmlúv, na ktoré sa vzťahuje všeobecná zásobovacia povinnosť – Cena služby jednostranne zmenená predávajúcim alebo dodávateľom – Včasné oznámenie dôvodov, podmienok a rozsahu tejto zmeny pred nadobudnutím jej účinnosti“

Vnútroštátne spory sa týkali toho, že spotrebiteľia namietali svojvoľné zvyšovanie cien plynu dodávateľom. Súdny dvor sa v tomto prejudiciálnom konaní vyjadril k nároku na vnútroštátne ustanovenia vo vzťahu ku spotrebiteľovi. Rozhodol, že vnútroštátna legislatíva, ktorá určuje obsah zmlúv o dodávkach elektriny a plynu uzatvorených s odberateľmi, na ktorých sa vzťahuje všeobecná zásobovacia povinnosť, a ktorá stanovuje možnosť jednostranne zmeniť tarifnú cenu týchto dodávok, neodporuje právu EÚ, ale musí zaručiť, že odberatelia

budú včas pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny informovaní o jej dôvodoch, podmienkach a rozsahu, aby mohli odstúpiť od zmluvy a tiež spochybníť zmeny ceny dodávky.

B. Azyl a víza

C-575/12 Air Baltic Corporation (4. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Nariadenie (ES) č. 810/2009 – Článok 24 ods. 1 a článok 34 – Jednotné vízum – Zrušenie alebo odvolanie jednotného víza – Platnosť jednotného víza uvedeného v zrušenom cestovnom doklade – Nariadenie (ES) č. 562/2006 – Článok 5 ods. 1 a článok 13 ods. 1 – Hraničné kontroly – Podmienky pre vstup – Vnútroštátna právna úprava, ktorá vyžaduje platné vízum uvedené v platnom cestovnom doklade“

Súdny dvor v tejto veci okrem iného rozhodol, že štátni príslušníci tretích štátov môžu vstúpiť na územie EÚ, hoci predložia platný cestovný pas, ktorý neobsahuje vízum, a platné vízum, obsiahnuté v neplatnom cestovnom pase. Zrušenie cestovného pasu totiž nespôsobuje neplatnosť jednotného víza uvedeného v tomto cestovnom pase. Aj vzhľadom na to vízový kódex bráni členským štátom vyžadovať od príslušníkov tretích krajín, aby platné vízum bolo v platnom cestovnom pase, a v prípade nesplnenia uvedenej požiadavky im odoprieť vstup na územie EÚ.

C-491/13 Ben Alaya (10. 9. 2014)

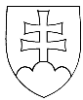
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2004/114/ES – Články 6, 7 a 12 – Podmienky prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia – Zamietnutie prijať osobu spĺňajúcu podmienky stanovené v uvedenej smernici – Miera voľnej úvahy príslušných orgánov“

Pán Alaya, tuniský štátny príslušník, bol v Nemecku prijatý na univerzitu. Príslušné nemecké orgány mu však z dôvodu jeho slabých študijných výsledkov, nedostatočnej znalosti nemčiny a iných dôvodov opakovane odmietli vydať študentské víza. Vnútroštátny súd pochyboval, či majú nemecké orgány právomoc odmietnuť vydanie študentského víza osobe, ktorá spĺňa všetky podmienky stanovené príslušnou smernicou a nepredstavuje hrozbu pre verejný poriadok, bezpečnosť a zdravie. Súdny dvor rozhodol, že členské štáty sú povinné prijať všetkých príslušníkov tretích štátov, ktorí sa chcú na jeho území zdržiavať dlhšie ako tri mesiace za účelom štúdia, pokiaľ spĺňajú všetky taxatívne podmienky prijatia vymedzené právom EÚ, a nemôžu zavádzať nové podmienky vstupu.

C. Oblasť: Colná únia

C-334/13 Nordex Food (16. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Nariadenie (ES) č. 800/1999 – Vývozné náhrady – Nariadenie (ES) č. 1291/2000 – Systém vývozných certifikátov – Vývozné colné vyhlásenie podané bez vývozného certifikátu – Lehota, ktorú poskytol colný úrad vývozu – Colné doklady preukazujúce dodanie vyvázaného tovaru do krajiny určenia – Sfalšované doklady – Oprava nezrovnalostí – Uplatnenie sankcie stanovenej v článku 51 nariadenia (ES) č. 800/1999“

Vnútroštátny spor sa týkal odmietnutia vývozej náhrady, ktorá bola získaná na základe sfalšovaných dokladov, a následného uplatnenia sankcie. Vo veci samej nebol vývozný certifikát predložený súčasne s colným vyhlásením, ale bol doložený v lehote určenej príslušným orgánom. Súdny dvor rozhodol, že takýto postup právu EÚ neodporuje. Čo sa týka podvodného konania a následnej sankcie, Súdny dvor rozhodol, že ak vývozca predložil sfalšované doklady, už nemôže po uplynutí lehôt stanovených v nariadení 800/1999 predložiť platné colné doklady s výnimkou prípadu vyššej moci. Sankcia sa v prípade predloženia sfalšovaných dokladov musí uložiť vždy, a to aj v tom prípade, ak sa neskôr zistí, že vývozná náhrada zodpovedá tej, ktorá by bola poskytnutá na základe platných dokladov.

C-437/13 Unitrading (23. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colný kódex Spoločenstva – Vyberanie dovozného cla – Pôvod tovaru – Dôkazné prostriedky – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47 – Právo na obranu – Právo na účinnú súdnu ochranu – Procesná autonómia členských štátov“

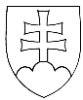
Holandské colné orgány spochybnili pôvod cesnaku, ktorý bol deklarovaný dovozcom. Na základe nezávislého posudku od tretej strany dospeli k názoru, že tovar má iný ako deklarovaný pôvod, a dovozcomi bolo vymerané dodatočné clo, voči ktorému sa odvolal. Súdny dvor sa zaoberal otázkami, nakoľko sa ako dôkazný prostriedok môžu pripustiť výsledky analýz vykonané treťou osobou bez toho, aby tretia osoba poskytla podrobnejšie informácie ohľadom postupov vykonania samotnej analýzy, a či musia colné orgány vyhovieť žiadosti dovozcu vykonať analýzy na vlastné náklady v deklarovanej krajine pôvodu. Súdny dvor v zásade rozhodol, že tieto postupy sa majú riadiť právom členských štátov a neodporujú právu EÚ za podmienky, že sú v súlade s princípmi ekvivalencie a efektivity.

D. Oblasť: Dane

C-47/12 Kronos International (11. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Články 49 ZFEÚ a 54 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Články 63 ZFEÚ a 65 ZFEÚ – Voľný pohyb kapitálu – Daňová právna úprava – Daň z príjmov právnických osôb – Právna úprava členského štátu, ktorá má zabrániť dvojitému zdaneniu rozdeľovaného zisku – Metóda zápočtu uplatňovaná na dividendy vyplácané spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi tohto istého členského štátu ako spoločnosť, ktorá je príjemcom dividend – Metóda oslobodenia od dane uplatňovaná na dividendy vyplácané spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi iného členského štátu ako je spoločnosť, ktorá je príjemcom dividend, alebo tretieho štátu – Rozdielne zaobchádzanie so stratami spoločnosti, ktorá je príjemcom dividend“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týkal výkladu ustanovení o slobode usadiť sa a voľnom pohybe kapitálu. Nemecká vnútroštátna úprava stanovovala rozlišovacie kritérium, ktoré viedlo k rozdielnemu zaobchádzaniu s dividendami podľa miesta, kde sídli spoločnosť vyplácajúca dividendy. Súdny dvor najprv rozhodol, že takáto právna úprava sa má posudzovať z hľadiska čl. 63 a 65 ZFEÚ. Potom skonštatoval, že hoci takáto právna úprava zavádza rozdielne zaobchádzanie, takýto rozdiel možno vysvetliť rozdielnou objektívnou situáciou. Z hľadiska vrátenia dane zaplatenej spoločnosťou vyplácajúcou dividendy sa totiž spoločnosť

poberajúca dividendy zahraničného pôvodu nenachádza v situácii porovnateľnej so situáciou spoločnosti poberajúcej dividendy tuzemského pôvodu. Vnútroštátna právna úprava preto právu EÚ neodporuje.

C-7/13 Skandia America (USA), filial Sverige (17. 9. 2014)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Skupina na účely DPH – Interná fakturácia služieb poskytovaných hlavnou spoločnosťou usadenou v tretej krajine svojej pobočke, ktorá je členom skupiny na účely DPH v členskom štáte – Zdaniteľnosť poskytnutých služieb“

Vnútroštátny spor sa týkal rozhodnutia švédskeho daňového úradu účtovať DPH za plnenia týkajúce sa služieb, ktoré poskytla spoločnosť so sídlom v Spojených štátoch svojej pobočke so sídlom v členskom štáte EÚ, konkrétne otázky, či ide o zdaniteľné plnenie, ak je uvedená pobočka členom skupiny na účely DPH. Súdny dvor okrem iného ujasnil, že ak služby poskytnuté za protihodnotu spoločnosťou so sídlom v Spojených štátoch pobočke treba výlučne z hľadiska DPH považovať za služby poskytnuté skupine na účely DPH a túto spoločnosť a jej pobočku nemožno považovať za jedinú zdaniteľnú osobu, treba dospieť k záveru, že poskytnutie takýchto služieb predstavuje zdaniteľné plnenie.

C-492/13 Traum (9. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – DPH – Smernica 2006/112/ES – Článok 138 ods. 1 – Oslobodenia od dane pri transakciách v rámci Spoločenstva – Nadobúdateľ, ktorý nie je identifikovaný pre DPH – Povinnosť predávajúceho preukázať pravosť podpisu nadobúdateľa alebo jeho zástupcu – Zásady proporcionality, právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery – Priamy účinok“

Toto prejudiciálne konanie sa v zásade týkalo dôkazných prostriedkov, ktoré možno vyžadovať od dodávateľa na preukázanie skutočnosti, že sú splnené podmienky oslobodenia od DPH pri dodaní tovaru v rámci Spoločenstva. Súdny dvor rozhodol, že ak daňový orgán už raz vydal výmer o započítaní a vrátení DPH na základe dokumentov predložených spoločnosťou, pričom vtedy určité dôkazy nevyžadoval a predložené dokumenty boli v súlade so zoznamom dokumentov, ktoré vyžaduje vnútroštátno právo, už nemôže v nadväznosti na neskoršiu daňovú kontrolu formulovať nové požiadavky, t. j. „dodatočné podmienky“, keďže takéto správanie by bolo v rozpore so zásadou právnej istoty.

C-428/13 Yesmoke Tobacco (9. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Smernice 95/59/ES a 2011/64/EÚ – Štruktúra a sadzby spotrebnej dane z tabakových výrobkov – Určenie spotrebnej dane – Zásada, ktorá zavádza sadzbu spotrebnej dane pre všetky cigarety – Možnosť členských štátov zaviesť minimálnu výšku spotrebnej dane – Cigarety patriace do najnižšej cenovej kategórie – Vnútroštátna právna úprava – Špecifická kategória cigariet – Stanovenie spotrebnej dane na 115 %“

Autonómna správa štátnych monopolov zaviedla v Taliansku minimálnu spotrebnú daň len pre cigarety, ktoré majú nižšiu maloobchodnú cenu než cigarety najžiadanejšej cenovej kategórie. V rámci uvedeného systému teda nebola uplatňovaná rovnaká minimálna spotrebná daň na všetky cigarety. To viedlo podľa Súdneho dvora k narušeniu hospodárskej súťaže a zároveň to

bolo v rozpore s cieľmi smernice 2011/64. Súdny dvor neuznal predložené odôvodnenie a rozhodol, že právo EÚ odporuje takto nastavenej vnútroštátnej úprave.

E. Oblasť: Doprava

C-452/13 Germanwings (4. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Letecká doprava – Nariadenie (ES) č. 261/2004 – Články 2, 5 a 7 – Právo na náhradu škody v prípade veľkého meškania letov – Trvanie omeškania – Pojem, čas priletu“

Vnútroštátne konanie sa týkalo sporu medzi cestujúcim a leteckým prepravcom, ktorý odmietol nahradiť cestujúcemu škodu za údajné omeškanie, ku ktorému došlo pri jeho lete. Súdny dvor zadefinoval na účely príslušného nariadenia skutočný čas priletu lietadla ako okamih, v ktorom sú otvorené aspoň jedny dvere lietadla a cestujúci majú možnosť lietadlo opustiť. Naopak, nie je rozhodujúcim moment, v ktorom sa kolesá lietadla dotkli pristávacej plochy.

C-487/12 Vueling Airlines (18. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Letecká doprava – Spoločné pravidlá prevádzky leteckých dopravných služieb v Európskej únii – Nariadenie (ES) č. 1008/2008 – Voľná tvorba cien – Zaregistrovanie batožiny – Dodatočná cena – Pojem ‚letecké cestovné‘ – Ochrana spotrebiteľa – Uloženie pokuty dopravcovi z dôvodu nekalej zmluvnej podmienky – Pravidlo vnútroštátneho práva, podľa ktorého preprava cestujúceho a zaregistrovanie batožiny musia byť zahrnuté do základnej ceny letenky – Zlučiteľnosť s právom Únie“

Španielske právo stanovovalo, že leteckí dopravcovia museli za cenu letenky a bez toho, aby mohli požadovať akýkoľvek príplatok, prepraviť nielen cestujúceho, ale aj jeho zaregistrovanú batožinu, ak táto batožina spĺňala určité podmienky. Súdny dvor rozhodol, že takéto vnútroštátne právo odporuje právu EÚ a že poplatok, ktorý cestujúci zaplatí z dôvodu zaregistrovanej batožiny, nepredstavuje nevyhnutnú a predvídateľnú položku v poplatku za cestu, ale môže predstavovať voliteľný doplnok ceny.

F. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-117/13 Eugen Ulmer (11. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2001/29/ES – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Výnimky a obmedzenia – Článok 5 ods. 3 písm. n) – Použitie diel a iných predmetov ochrany na účely výskumu alebo súkromného štúdia – Kniha sprístupnená jednotlivcom prostredníctvom terminálov určených na tento účel vo verejne prístupnej knižnici – Pojem dielo, ktoré nepodlieha ‚nákupným alebo licenčným podmienkam‘ – Právo knižnice na digitalizovanie diela zahrnutého v jej zbierke s cieľom sprístupniť ho prostredníctvom terminálov určených na tento účel – Sprístupnenie diela prostredníctvom terminálov určených na tento účel, ktoré umožňujú jeho vytlačenie na papier alebo uloženie na USB kľúč“

Vnútroštátny súd rozhodoval spor medzi Technickou univerzitou v Darmstade a nemeckým vydavateľstvom, keďže univerzitná knižnica digitalizovala knihu, ktorú toto vydavateľstvo

vydalo, aby ju mohla elektronicky sprístupniť v študovni a umožniť študentom vytlačiť si ju, resp. skopírovať si ju na USB a odnieť ju mimo knižnice. Podľa Súdneho dvora členský štát môže povoliť knižniciam, aby bez súhlasu nositeľov práv digitalizovali knihy, ktoré majú vo svojich zbierkach, s cieľom poskytovať ich v študovniach elektronických dokumentov. Navyše, členské štáty môžu v obmedzenom rozsahu a za určitých podmienok povoliť používateľom, aby si vytlačili na papier alebo uložili na USB kľúč knihy digitalizované knižnicou. Medzi takéto podmienky patrí najmä zaplatenie primeranej kompenzácie nositeľom práv.

C-205/13 Hauck (18. 9. 2014)

„Ochranné známky – Smernica 89/104/EHS – Článok 3 ods. 1 písm. e) – Zamietnutie alebo neplatnosť zápisu – Trojrozmerná ochranná známka – Detská nastaviteľná stolička ‚Tripp Trapp‘ – Označenie, ktoré sa skladá výlučne z tvaru, ktorý vyplýva z povahy tovaru – Označenie, ktoré sa skladá z tvaru, ktorý dodáva tovaru podstatnú hodnotu“

Vnútroštátny spor v tejto veci sa týkal vyhlásenia neplatnosti ochrannej známky Beneluxu spočívajúcej v označení, ktoré predstavuje tvar detskej stoličky. Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí vyjadril k tvaru tovaru, ktorý dodáva tovaru jeho podstatnú hodnotu. Vysvetlil, že zápis tvarov, ktorých podstatné vlastnosti sú typické pre funkciu alebo druhové funkcie tohto tovaru, treba v zásade zamietnuť. Navyše, príslušný dôvod zamietnutia stanovený v smernici možno uplatniť na označenie skladajúce sa výlučne z tvaru tovaru s viacerými vlastnosťami, ktoré mu môžu dodávať rôzne podstatné hodnoty. Vnímanie tvaru tovaru cieľovou skupinou verejnosti predstavuje iba jeden z prvkov posúdenia na účely určenia uplatniteľnosti predmetného dôvodu zamietnutia. Napokon Súdny dvor podotkol, že dôvody zamietnutia zápisu v prvej a tretej zarážke čl. 3 ods. 1 písm. e) smernice o ochranných známkach nemožno uplatňovať kumulatívne.

G. Oblasť: Energetika

Spojené veci C-204/12 až C-208/12 Essent Belgium (11. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vnútroštátny systém podpory stanovujúci udeľovanie obchodovateľných zelených osvedčení prevádzkam nachádzajúcim sa v danom regióne a vyrábajúcim elektrickú energiu z obnoviteľných zdrojov energie – Povinnosť dodávateľa elektrickej energie ročne odovzdať príslušnému orgánu určitú kvótu osvedčení – Nezohľadnenie záruk pôvodu pochádzajúcich z iných členských štátov Európskej únie a zo štátov, ktoré sú zmluvnou stranou Dohody o EHP – Administratívna pokuta v prípade neodovzdania osvedčení – Smernica 2001/77/ES – Článok 5 – Voľný pohyb tovaru – Článok 28 ES – Články 11 a 13 Dohody o EHP – Smernica 2003/54/ES – Článok 3“

Spoločnosť Essent podliehala povinnosti predložiť každoročne určitý počet tzv. zelených osvedčení, preukazujúcich pôvod časti dodanej elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Aby si spoločnosť túto povinnosť splnila, predložila záruky pôvodu osvedčujúce výrobu ekologickej elektrickej energie nepochádzajúce z Belgicka. Príslušný úrad bol názoru, že spoločnosť si povinnosť nesplnila, keďže uznával len zelené osvedčenia vydané na základe príslušného regionálneho dekrétu výrobcem elektrickej energie usadeným vo Flámskom regióne. Vnútroštátny súd mal pochybnosti o kompatibilitate flámskeho regionálneho systému

s právom EÚ. Súdny dvor nadviazal na svoju predchádzajúcu judikatúru¹ a rozhodol, že právo EÚ od členských štátov nevyžaduje, aby národný systém podpory výroby elektrickej energie rozšírili aj na zelenú energiu produkovanú na území iných členských štátov. Hoci flámsky regionálny systém predstavuje obmedzenie dovozu elektriny, je odôvodnený cieľom podpory využívania obnoviteľných zdrojov energie. Navyše, členské štáty sú oprávnené zavádzať stimuly pre dodávateľov elektriny, aby podporovali zelenú elektrinu vyrábanú domácimi výrobcami. Belgická úprava je teda kompatibilná s právom EÚ.

H. Oblasť: Hospodárska súťaž

Spojené veci C-184/13 až C-187/13, C-194/13, C-195/13 a C-208/13 API a i. (4. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Cestná doprava – Výška minimálnych prevádzkových nákladov určená dohodou dotknutých subjektov – Združenie podnikov – Obmedzenie hospodárskej súťaže – Cieľ všeobecného záujmu – Bezpečnosť cestnej premávky – Proporcionalita“

Vnútroštátne spory sa týkali opatrení stanovujúcich minimálne prevádzkové náklady v oblasti nákladnej cestnej dopravy na účet iných osôb. Talianska vnútroštátna úprava stanovovala, že cena za služby nákladnej cestnej dopravy na účet iných osôb nemôže byť nižšia, ako sú minimálne prevádzkové náklady, ktoré stanovil orgán zložený najmä zo zástupcov dotknutých hospodárskych subjektov. Vnútroštátny súd mal pochybnosti o súlade tejto úpravy s právom EÚ. Súdny dvor rozhodol, že takáto úprava porušuje právo EÚ, keďže uplatnenie minimálnej ceny môže obmedziť voľnosť hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu.

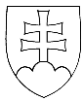
C-67/13 P CB v. Európska komisia (11. 9. 2014)

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Článok 81 ods. 1 ES – Systém platobných kariet vo Francúzsku – Rozhodnutie združenia podnikov – Trh vydávania platobných kariet – Tarifné opatrenia uplatňujúce sa na ‚nových účastníkov‘ – Poplatok za prístupenie a takzvané mechanizmy ‚regulácie akvizičnej funkcie‘ a ‚prebudenia spiacich‘ – Pojem obmedzovanie hospodárskej súťaže ‚z hľadiska cieľa‘ – Preskúmanie stupňa škodlivosti pre hospodársku súťaž“

Groupement des cartes bancaires (ďalej len „CB“) v odvolacom konaní navrhlo zrušenie rozsudku Všeobecného súdu², ktorým tento súd zamietol jeho žalobu na zrušenie rozhodnutia EK, v ktorom sa domnievala, že CB porušilo pravidlá hospodárskej súťaže opatreniami prijatými v sektore platobných kariet vo Francúzsku. Súdny dvor skonštatoval, že Všeobecný súd nesprávne právne posúdil pojem obmedzovanie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“, pokiaľ ide o posúdenie dostatočnosti posúdenia vykonaného EK. Súdny dvor tak odvolaniu vyhovel a vec vrátil na opätovné posúdenie Všeobecnému súdu.

¹ Pozri rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2014 vo veci C-573/12 *Ålands Vindkraft*.

² Rozsudok Všeobecného súdu z 29. novembra 2012 vo veci T-491/07 *Groupement des cartes bancaires „CB“ v. Európska komisia*.

C-382/12 P MasterCard a i. v. Európska komisia (11. 9. 2014)

„Odvolanie – Vzájomné odvolania – Prípustnosť – Článok 81 ES – Otvorený platobný systém debetnými, úverovými a kreditnými kartami – Mnohostranné štandardné výmenné poplatky – Združenie podnikov – Obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska účinku – Kritérium súdneho preskúmania – Pojem ‚pridružené obmedzenie‘ – Objektívne nevyhnutná a primeraná povaha – Vhodné ‚hypotézy protichodnej situácie‘ – Dvojstranné systémy – Zaobchádzanie s prílohami žaloby na prvom stupni“

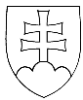
EK v roku 2007 rozhodla, že mnohostranné výmenné poplatky (CMI) uplatňované v rámci platobného systému platieb uskutočnených prostredníctvom kariet MasterCard sú v rozpore s právom hospodárskej súťaže. Tvrdila, že účelom CMI bolo stanovovať minimálnu výšku poplatkov fakturovaných obchodníkom, a z tohto dôvodu tieto predstavujú obmedzenie hospodárskej súťaže. Uložila teda platobnej organizácii MasterCard a spoločnostiam, ktoré ju zastupujú, aby ukončili porušovanie tým, že do šiestich mesiacov formálne zrušia predmetné CMI. Súdny dvor odvolanie zamietol a rovnako ako Všeobecný súd³ potvrdil rozhodnutie EK.

I. Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť**C-410/13 Baltlanta (3. 9. 2014)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štrukturálne fondy – Hospodárska, sociálna a územná súdržnosť – Nariadenie (ES) č. 1260/1999 – Článok 38 – Nariadenie (ES) č. 2792/1999 – Článok 19 – Rybolov – Súdny spor na vnútroštátnej úrovni – Povinnosť členského štátu prijať opatrenia na zabezpečenie riadneho výkonu rozhodnutia o priznaní pomoci po skončení súdneho sporu“

Litovské ministerstvo pôdohospodárstva zamietlo žiadosť spoločnosti Baltlanta o finančnú pomoc v rámci opatrenia „Činnosti súvisiace s flotilou rybárskych plavidiel“, patriaceho pod prioritnú os „Rozvoj vidieka a rybolov“. Baltlanta napadla toto rozhodnutie na súde, ktorý zamietavé rozhodnutie zrušil. Ministerstvo napriek tomu informovalo Baltlantu, že jej žiadosť nie je možné vybaviť. Jednak uviedlo, že nebolo povinné informovať EK o súdnom konaní, ktoré vo veci tejto žiadosti prebiehalo. Zároveň uviedlo, že nemalo právnu možnosť vytvoriť finančnú rezervu na projekty, ktoré sú predmetom súdnych sporov. Následne Baltlanta podala na súd žalobu o náhradu škody spôsobenú tým, že jej bolo zabránené využiť finančnú pomoc. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ verejným orgánom neukladá povinnosť informovať EK o existencii súdneho sporu, ktorý sa týka správneho rozhodnutia vo veci spôsobilosti takej žiadosti o finančnú pomoc. Rovnako nie sú povinné prijať nevyhnutné opatrenia na vyčlenenie finančných prostriedkov predvídaných pre uvedenú pomoc, ktorej priznanie je predmetom tohto sporu, do času, než bude otázka poskytnutia tejto pomoci s konečnou platnosťou vyriešená. Súdny dvor však uviedol, že relevantné ustanovenia práva EÚ nemajú vplyv na podanie žaloby o náhradu škody proti štátu z dôvodu údajného porušenia vnútroštátneho práva.

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 24. mája 2012 vo veci T-111/08 MasterCard a i. v. Európska komisia.

C-192/13 P Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (4. 9. 2014)**C-197/13 P Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (4. 9. 2014)****C-429/13 P Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (22. 10. 2014)**

„Odvolaie – Kohézny fond – Zníženie finančnej pomoci – Nezrovnalosti pri uplatňovaní právnej úpravy o verejnom obstarávaní – Prijatie rozhodnutia Európskou komisiou – Existencia lehoty – Nedodržanie stanovenej lehoty – Dôsledky“

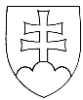
EK rozhodnutím znížila pomoc z Kohézneho fondu niektorým fázam projektu, ktorý predtým schválila. Španielsko podalo proti tomuto rozhodnutiu dve žaloby na Všeobecný súd, ktorý ale v oboch prípadoch potvrdil rozhodnutie EK⁴. Španielsko sa odvolalo na Súdny dvor a tvrdilo, že Všeobecný súd sa dopustil neprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že právo EÚ nestanovuje EK lehotu na prijatie rozhodnutia o finančnej oprave. Súdny dvor potvrdil argumentáciu Španielska a rozhodol, že EK je povinná dodržať lehotu na prijatie rozhodnutia o finančnej oprave. Napadnuté rozsudky preto zrušil a rovnako zrušil aj sporné rozhodnutia EK. Vo veci C-429/13 P sa Súdny dvor ani nezaoberal jediným argumentom Španielska, ale priamo sa odvolal na svoje rozsudky vo veciach C-192/13 P a C-197/13 P a zrušil rozsudok Všeobecného súdu ako aj EK z dôvodu, že EK nedodržala lehotu na prijatie rozhodnutia o finančnej oprave.

C-562/12 Liivimaa Lihaveis (17. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štrukturálne fondy – Nariadenia (ES) č. 1083/2006 a 1080/2006 – Európsky fond pre regionálny rozvoj (EFRR) – Operačný program zameraný na podporu európskej územnej spolupráce medzi Estónskou republikou a Lotyšskou republikou – Rozhodnutie monitorovacieho výboru o zamietnutí podpory – Ustanovenie stanovujúce, že rozhodnutia tohto výboru nemožno napadnúť – Článok 267 ZFEÚ – Akt prijatý inštitúciou, orgánom, úradom alebo agentúrou Únie – Charta základných práv Európskej únie – Vykonanie práva Únie – Článok 47 – Právo na účinnú súdnu ochranu – Právo na prístup k súdom – Určenie členského štátu, ktorého súdy majú právomoc rozhodnúť o opravnom prostriedku“

Združeniu chovateľov hovädzieho dobytku bola zamietnutá žiadosť o podporu z EFRR, ktorú toto združenie predložilo v rámci operačného programu zameraného na podporu európskej územnej spolupráce medzi Estónskom a Lotyšskom. Keďže združenie bolo o zamietnutí informované obyčajným listom, žiadalo, aby mu bolo zaslané správne rozhodnutie, ktoré z formálnej stránky potvrdí zamietnutie jeho žiadosti, čomu však príslušný orgán nevyhovel. Rovnako bola zamietnutá žaloba, ktorou sa združenie domáhalo zrušenia rozhodnutia o zamietnutí pomoci. Odvolací súd sa však obrátil na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou, či právo EÚ bráni ustanoveniu programovej príručky prijatej monitorovacím výborom v rámci operačného programu medzi dvoma členskými štátmi, podľa ktorého rozhodnutie tohto výboru, ktorým sa zamietajú žiadosti o podporu, nemožno napadnúť. Súdny dvor rozhodol, že takéto ustanovenie programovej príručky odporuje právu EÚ.

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 31. januára 2013 vo veci T-540/10 *Španielske kráľovstvo v. Európska komisia* a rozsudok Všeobecného súdu z 31. januára 2013 vo veci T-235/11 *Španielske kráľovstvo v. Európska komisia*.

J. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-114/12 Európska komisia v. Rada EÚ (4. 9. 2014)

„Žaloba o neplatnosť – Vonkajšia činnosť Európskej únie – Medzinárodné dohody – Ochrana práv vysielacích organizácií súvisiacich s autorským právom – Rokovania o dohovore Rady Európy – Rozhodnutie Rady a zástupcov vlád členských štátov, ktorým sa povoľuje spoločná účasť Únie a jej členských štátov na rokovaniach – Článok 3 ods. 2 ZFEÚ – Výlučná vonkajšia právomoc Únie“

EK sa domáhala zrušenia rozhodnutia Rady EÚ a zástupcov vlád členských štátov o Dohovore Rady Európy o ochrane práv vysielacích organizácií a tvrdila, že EÚ má v tejto oblasti výlučnú právomoc. Preto podľa nej nie je možná spoločná účasť EÚ aj členských štátov na príslušných rokovaniach na pôde Rady Európy. Súdny dvor sa vo svojom rozsudku stotožnil s názorom EK. Cieľom príslušných rokovaní bolo prijať „technologicky neutrálnu“ definíciu „vysielacej organizácie“ na účely tohto dohovoru. To by sa dotklo pôsobnosti všetkých spoločných pravidiel EÚ týkajúcich sa ochrany práv vysielacích organizácií súvisiacich s autorským právom. Obsah uvedených rokovaní teda patrí do oblasti, ktorá je vo veľkej miere upravená spoločnými pravidlami EÚ a tieto rokovania sa môžu dotknúť spoločných pravidiel EÚ alebo zmeniť rozsah ich pôsobnosti. Uvedené rokovania preto patria do výlučnej právomoci EÚ, kvôli čomu Súdny dvor sporné rozhodnutie zrušil.

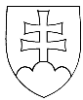
C-399/12 Nemecká spolková republika v. Rada EÚ (7. 10. 2014)

„Žaloba o neplatnosť – Vonkajšia činnosť Európskej únie – Článok 218 ods. 9 ZFEÚ – Určenie pozície, ktorá sa má prijať v mene Európskej únie v orgáne zriadenom medzinárodnou dohodou – Medzinárodná dohoda, ktorej Európska únia nie je zmluvnou stranou – Medzinárodná organizácia pre vinič a víno (OIV) – Pojem „akty s právnymi účinkami – Odporúčania OIV“

Rada EÚ rozhodnutím stanovila pozíciu, ktorá sa mala prijať v mene EÚ, pokiaľ ide o určité rezolúcie, o ktorých sa malo hlasovať v rámci Medzinárodnej organizácie pre vinič a víno (OIV). Nemecko svojou žalobou navrhovalo toto rozhodnutie zrušiť z dôvodu, že čl. 218 ods. 9 ZFEÚ nie je uplatniteľný v kontexte medzinárodnej dohody, ktorú uzatvorili členské štáty, a nie EÚ ako taká. Okrem toho Nemecko odmietalo vplyv rezolúcií OIV na právo EÚ, okrem iného aj preto, že uvedené rezolúcie nie sú právne záväznými aktmi v zmysle medzinárodného práva. Súdny dvor sa s návrhom Nemecka nestotožnil a rozhodol, že uvedený článok nebráni tomu, aby Rada EÚ na jeho základe prijala rozhodnutie určujúce pozíciu, ktorá sa má v mene EÚ prijať v rámci orgánu zriadeného medzinárodnou dohodou, ktorej nie je EÚ zmluvnou stranou. Samotná okolnosť, že EÚ nie je zmluvnou stranou Dohody OIV teda nebráni uplatneniu čl. 218 ods. 9 ZFEÚ. Rovnako Súdny dvor dospel k záveru o priamom vplyve rezolúcií OIV na *acquis* EÚ. Nestotožnil sa teda s návrhmi GA v tejto veci a žalobu zamietol.

Stanovisko 1/13 (14. 10. 2014)

„Stanovisko vydané podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ – Dohovor o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí – Pristúpenie tretích štátov – Nariadenie (ES) č. 2201/2003 – Výlučná vonkajšia právomoc Európskej únie – Riziko narušenia jednotného a súdržného uplatňovania pravidiel Únie a riadneho fungovania systému, ktorý vytvárajú“

Súdny dvor sa v tomto stanovisku zaoberal otázkou, či patrí prijatie pristúpenia tretej krajiny k Haagskemu dohovoru z roku 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí do výlučnej právomoci EÚ. Súdny dvor skonštatoval existenciu rizika narušenia jednotného a súdržného uplatňovania nariadenia Brusel IIa a konkrétnych pravidiel spolupráce medzi orgánmi členských štátov, ak by právomoc prijať alebo neprijať pristúpenie tretích štátov k uvedenému dohovoru nemala EÚ, ale členské štáty. Z tohto dôvodu Súdny dvor rozhodol, že prijatie pristúpenia tretej krajiny k dohovoru patrí do výlučnej právomoci EÚ.

C-65/13 Európsky parlament v. Európska komisia (15. 10. 2014)

„Žaloba o neplatnosť – Nariadenie (EÚ) č. 492/2011 – Vykonávacie rozhodnutie 2012/733/EÚ – Sieť EURES – Výkonná právomoc Európskej komisie – Rozsah – Článok 291 ods. 2 ZFEÚ“

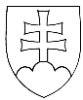
Európsky parlament sa domnieval, že EK neprináleží, aby sa prostredníctvom vykonávacích aktov snažila zdokonaľiť rámec vytvorený nariadením. Súdny dvor sa s argumentmi Európskeho parlamentu nestotožnil, pričom po dôkladnej analýze viacerých aspektov odmietol všetky tvrdenia Európskeho parlamentu.

K. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-34/13 Kušionová (10. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky – Zmluva o spotrebiteľskom úvere – Článok 1 ods. 2 – Zmluvná podmienka odrážajúca záväzné zákonné ustanovenie – Pôsobnosť smernice – Článok 3 ods. 1, článok 4, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 – Zabezpečenie pohľadávky záložným právom na nehnuteľný majetok – Možnosť výkonu tohto záložného práva predajom na dražbe – Súdne preskúmanie“

Vnútroštátny spor sa týkal možnosti výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie zmluvy o úvere a prípustnosti podmienok uvedených v tejto zmluve. Vnútroštátny súd mal pochybnosti, či vnútroštátna právna úprava, ktorá umožňuje vymôcť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdnym výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, neodporuje právu EÚ. Rovnako mal pochybnosti, či zmluvná podmienka uvedená v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, neodporuje právu EÚ, hoci znenie tejto zmluvnej podmienky vychádza z vnútroštátneho predpisu. Súdny dvor vo svojom rozsudku objasnil rozsah ochrany spotrebiteľa v prípade zabezpečenia pohľadávky záložným právom na nehnuteľnosť, ktorou je obydlie spotrebiteľa. Skonštatoval, že právo na obydlie predstavuje základné právo a vnútroštátny súd musí túto skutočnosť zohľadniť. Vyššie uvedená vnútroštátna úprava je v súlade s právom EÚ, ak prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva smernica, a príslušný vnútroštátny súd má možnosť prijať predbežné opatrenie, ktoré môže predstavovať primeraný a účinný prostriedok na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Tieto skutočnosti ale prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

L. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

C-478/13 Európska komisia v. Poľská republika (2. 10. 2014)

"Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2001/18/ES – Zámerné uvoľnenie geneticky modifikovaných organizmov (GMO) do životného prostredia – Uvádzanie na trh – Článok 31 ods. 3 písm. b) – Umiestnenie pestovaných GMO – Povinnosť informovať príslušné orgány – Povinnosť zriadiť verejný register – Lojálna spolupráca"

EK v tomto prípade uspela so žalobou proti Poľsku, ktoré netransponovalo riadne smernicu o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia. Poľsko totiž nezaviedlo povinnosť informovať kompetentné orgány o mieste komerčného pestovania GMO, nezaviedlo register takýchto informácií a neprístupnilo takéto informácie verejnosti.

C-565/13 Ahlström a i. (9. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Zahraničné vzťahy – Dohoda o partnerstve v sektore rybolovu medzi Európskym spoločenstvom a Marockým kráľovstvom – Vylúčenie akejkoľvek možnosti, aby plavidlá Spoločenstva vykonávali rybolovné činnosti v marockých rybolovných oblastiach na základe licencie vydané príslušnými marockými orgánmi bez zásahu príslušných orgánov Európskej únie“

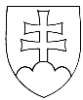
Prejudiciálne konanie sa týkalo otázky, či plavidlá Spoločenstva môžu loviť v marockých rybolovných oblastiach. V predmetnej veci bolo plavidlo Spoločenstva poskytnuté na základe zmluvy o prenájme marockej spoločnosti, ktorá disponovala marockým povolením. Súdny dvor rozhodol, že Dohoda o partnerstve v sektore rybolovu vylučuje akúkoľvek možnosť, aby plavidlá Spoločenstva vykonávali rybolov v marockých vodách na základe licencie vydané marockými orgánmi bez zásahu príslušných orgánov EÚ, a teda plavidlá Spoločenstva nemôžu loviť v takýchto vodách, pokiaľ nemajú potrebné doklady vydané príslušnými orgánmi EÚ.

C-611/12 P Giordano v. Európska komisia (14. 10. 2014)

Spojené veci C-12/13 P a C-13/13 P Buono a i. v. Európska komisia (14. 10. 2014)

„Odvolanie – Spoločná rybárska politika – Kvóty na rybolov – Mimoriadne opatrenia Komisie – Mimozmluvná zodpovednosť Únie – Článok 340 druhý odsek ZFEÚ – Podmienky – Skutočná a určitá škoda – Subjektívne práva na rybolov“

Vo veci C-611/12 P sa Súdny dvor zaoberal mimozmluvnou zodpovednosťou EÚ. Napadnutý rozsudok Všeobecného súdu zrušil z dôvodu, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď skonštatoval nesplnenie podmienky existencie škody na strane žalobcu. Samotnú žalobu však Súdny dvor zamietol, nakoľko na priznanie náhrady škody nebola splnená podmienka protiprávneho konania na strane EK. V spojených veciach C-12/13 P a C-13/13 P sa Súdny dvor celkom stotožnil s napadnutým rozsudkom Všeobecného súdu, hoci upozornil na existenciu procesnej chyby, ktorá ale nemala vplyv na konečný výsledok. Všeobecný súd totiž umožnil odvolateľom, aby počas konania uviedli nový žalobný dôvod založený na rozsudku Súdneho dvora, ktorý bol vynesený až potom, ako bola podaná pôvodná žaloba. Podľa Súdneho dvora však uvedený rozsudok nepriniesol žiaden nový prvok práva, nakoľko zákaz EK, ktorý znemožňoval francúzskym rybárom loviť tuniaka ešte pred skončením

platnosti ich licencií, aj po jeho vynesení ostal v platnosti. Vplyv na výsledok konania pred Všeobecným súdom však Súdny dvor odmietol, keďže Všeobecný súd nesprávne pripustený nový žalobný dôvod odmietol ako nedôvodný.

M. Oblasť: Prístup k dokumentom

C-127/13 P Strack v. Európska komisia (2. 10. 2014)

„Odvolanie – Právo byť vypočutý – Právo na zákonného sudcu – Prístup k dokumentom inštitúcií – Čiastočné zamietnutie prístupu odvolateľa k dotknutým dokumentom – Pôvodné rozhodnutie o zamietnutí – Vznik implicitného rozhodnutia o zamietnutí – Nahradenie implicitného rozhodnutia o zamietnutí výslovnými rozhodnutiami – Záujem na konaní po prijatí výslovných rozhodnutí o zamietnutí – Výnimky z práva na prístup k dokumentom – Ochrana záujmu riadnej správy vecí verejných – Ochrana osobných údajov a obchodných záujmov“

Pán Strack sa v tomto konaní domáhal zrušenia rozsudku Všeobecného súdu⁵, ktorý len čiastočne vyhovel jeho návrhom na zrušenie zamietavých rozhodnutí EK na prístup k dokumentom. EK v tejto veci podala vzájomné odvolanie smerujúce k čiastočnému zrušeniu napadnutého rozsudku. Súdny dvor zamietol všetky odvolacie dôvody v hlavnom odvolaní, ale uznal druhý vzájomný odvolací dôvod EK. Ním EK napadla rozhodnutie Všeobecného súdu, že porušila právo odvolateľa na prístup k výpisu z registra rozhodnutí o zamietnutí opakovaných žiadostí o prístup k dokumentom. Súdny dvor sa stotožnil s názorom EK, že prostredníctvom žiadosti o prístup k dokumentom nemožno presadzovať splnenie registračnej povinnosti vyplývajúcej z nariadenia 1049/2001. Okrem toho, inštitúcia nemá povinnosť vytvoriť dokument, ktorý sa od nej požaduje, no neexistuje. Následne zrušil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej Všeobecný súd rozhodol, že EK bola povinná vyhotoviť neexistujúci dokument, a v dôsledku čoho Všeobecný súd zrušil jej rozhodnutie, ktorým odvolateľovi zamietla prístup k výpisu z registra rozhodnutí o zamietnutí opakovaných žiadostí o prístup k dokumentom.

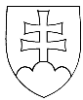
N. Oblasť: Sloboda usadiť sa

C-201/13 Deckmyn a Vrijheidsfonds (3. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2001/29/ES – Autorské práva a s nimi súvisiace práva – Právo rozmnožovania – Výnimky a obmedzenia – Pojem ‚paródia‘ – Autonómny pojem práva Únie“

J. Deckmyn rozdával počas recepcie kalendáre so štylizovanou kresbou, ktorá sa podobala na existujúcu kresbu. Postavy z pôvodnej kresby boli nahradené verejným činiteľom, osobami zahalenými v burke a osobami tmavej pleti. Držitelia práv k pôvodnej kresbe sa domnievali, že štylizovaná kresba a jej šírenie na verejnosti porušujú ich autorské práva z dôvodu jej diskriminačnej povahy, a podali proti J. Deckmynovi žalobu. Vnútroštátny súd žiadal o spresnenie podmienok, ktoré má spĺňať dielo, aby ho bolo možné považovať za paródiu. Súdny dvor vo svojom rozsudku ozrejmil, po prvé, že ak paródia sprostredkováva diskriminačné poslanstvo, nositeľ práv k parodovanému dielu sa môže domáhať, aby dielo s týmto poslanstvom nebolo spájané. Po druhé, že základnými znakmi paródie je jednak odkaz

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 15. januára 2013 vo veci T-392/07 *Guido Strack v. Európska komisia*.

na existujúce dielo, od ktorého sa paródia musí zreteľne líšiť, a jednak vyjadrenie humoru alebo výsmechu.

C-474/12 Schiebel Aircraft (4. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sloboda usadiť sa – Voľný pohyb pracovníkov – Zákaz diskriminácie – Článok 346 ods. 1 písm. b) ZFEÚ – Ochrana základných záujmov bezpečnosti členského štátu – Právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje, že zákonní zástupcovia spoločnosti vykonávajúcej v tomto štáte obchod so zbraňami, s muníciou a vojenským materiálom musia mať štátnu príslušnosť uvedeného štátu“

Rakúska právna úprava stanovovala, že určité osoby zastupujúce, resp. riadiace spoločnosti zaoberajúce sa obchodovaním s vojenskými zbraňami a vojenskou muníciou a sprostredkovaním nákupu a predaja vojenských zbraní a vojenskej munície, musia mať rakúsku štátnu príslušnosť. Súdny dvor rozhodol, že takáto úprava obmedzuje voľný pohyb pracovníkov a slobodu usadiť sa. Dodal ale, že prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preveril, či sa členský štát môže na účely odôvodnenia takejto právnej úpravy odvolávať na ochranu základných záujmov svojej bezpečnosti v súlade s čl. 346 ods. 1 písm. b) ZFEÚ.

O. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb

Spojené veci C-344/13 a C-367/13 Blanco a Fabretti (22. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Slobodné poskytovanie služieb – Obmedzenia – Daňová právna úprava – Prijmy pochádzajúce z výhier z hazardných hier – Rozdiel v zdanení medzi výhrami získanými v zahraničí a výhrami pochádzajúcimi z vnútroštátnych herní“

Vnútroštátne spory sa v zásade týkali spochybnenia vnútroštátnej legislatívy, ktorá zdaňovala výhry z hazardných hier získané v iných členských štátoch, pričom takéto daňové zaťaženie sa netýkalo výhier z hazardných hier v tomto členskom štáte. Súdny dvor rozhodol, že takáto právna úprava odporuje právu EÚ, keďže predstavuje diskriminačné obmedzenie voľného pohybu služieb, ktoré nemožno odôvodniť.

P. Oblasť: Sociálna politika

C-328/13 Österreichischer Gewerkschaftsbund (11. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2001/23/ES – Zachovanie práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov – Povinnosť nadobúdateľa dodržiavať tie isté pracovné podmienky dohodnuté v kolektívnej zmluve až do nadobudnutia platnosti inej kolektívnej zmluvy – Pojem ‚kolektívna zmluva‘ – Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej vypovedaná kolektívna zmluva naďalej vytvára účinky až do nadobudnutia platnosti inej kolektívnej zmluvy“

Prejudiciálne konanie vyplynulo z domáceho sporu týkajúceho sa ďalšieho účinku vypovedanej kolektívnej zmluvy v prípade prevodu závodu. Vnútroštátna úprava stanovovala, že pracovné podmienky dohodnuté v kolektívnej zmluve napriek vypovedaniu uvedenej zmluvy naďalej pôsobia na pracovnoprávne vzťahy až dovtedy, kým nepodliehajú novej kolektívnej zmluve alebo kým nie je s dotknutými zamestnancami uzatvorená nová samostatná dohoda. Súdny

dvor rozhodol, že takéto pracovné podmienky predstavujú „pracovné podmienky dohodnuté v kolektívnej zmluve“ v zmysle smernice 2001/23.

C-394/13 B. (11. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 a nariadenie (ES) č. 883/2004 – Uplatniteľná vnútroštátna právna úprava – Určenie členského štátu, ktorý je príslušný poskytovať rodinnú dávku – Situácia, keď migrujúci pracovník a jeho rodina bývajú v členskom štáte, kde je centrum ich záujmov a kde bola poberaná rodinná dávka – Žiadosť o rodinnú dávku v členskom štáte pôvodu po zániku práva na dávky v členskom štáte bydliska – Vnútroštátna právna úprava členského štátu pôvodu stanovujúca poskytovanie takýchto dávok každej osobe prihlásenej na trvalý pobyt v tomto štáte“

Pani B. je českou štátnou príslušníčkou, má v Česku zaevidovanú adresu bydliska, ale býva s manželom vo Francúzsku, kde sa im narodila dcéra, poberá dávky v nezamestnanosti a celá rodina je tu zdravotne poistená. České úrady odmietli pani B. poskytnúť rodinné dávky z dôvodu, že centrum jej záujmov a jej rodiny sa nachádza vo Francúzsku. Súdny dvor potvrdil správnosť rozhodnutia českých úradov. V zásade rozhodol, že členský štát nemôže byť podľa práva EÚ príslušný na poskytnutie rodinnej dávky len z toho dôvodu, že nejaká osoba je na jeho území prihlásená na trvalý pobyt, bez toho, aby uvedená osoba a členovia jej rodiny v tomto členskom štáte pracovali alebo tam mali zvyčajné bydlisko.

C-268/13 Petru (9. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Článok 22 ods. 2 druhý pododsek – Zdravotné poistenie – Nemocničná starostlivosť poskytnutá v inom členskom štáte – Odmietnutie predchádzajúceho povolenia – Nedostatok liekov a základného zdravotníckeho materiálu“

Pani Petru trpela vážnym kardiovaskulárnym ochorením. Vzhľadom na povahu chirurgického zákroku, ktorý nutne potrebovala, a nedostatočné podmienky rumunskej nemocnice, sa obrátila na kliniku v Nemecku, kde podstúpila chirurgický zákrok. Žiadosť o preplatenie nákladov jej však zo strany rumunskej poisťovne bola zamietnutá. Súdny dvor rozhodol, že preplatenie nákladov nemožno odmietnuť, pokiaľ predmetnú lekársku starostlivosť nemožno poskytnúť v primeranom čase v členskom štáte bydliska zdravotne poistenej osoby z dôvodu nedostatku liekov a základného zdravotníckeho materiálu. Túto nemožnosť treba posúdiť na úrovni všetkých nemocničných zariadení tohto členského štátu, ktoré sú spôsobilé poskytnúť uvedenú starostlivosť, a s ohľadom na časový úsek, ktorý je potrebný na poskytnutie tejto starostlivosti v primeranom čase.

C-221/13 Mascellani (15. 10. 2014)

„Prejudiciálne konanie – Sociálna politika – Smernica 97/81/ES – Rámcová dohoda UNICE, CEEP a ETUC o práci na kratší pracovný čas – Zmena pracovného pomeru na kratší pracovný čas na pracovný pomer na plný úväzok bez súhlasu pracovníka“

Pani Mascellani pracovala pre talianske ministerstvo na polovičný úväzok. Ministerstvo jej jednostranne zmenilo takýto pracovný pomer na plný úväzok. Súdny dvor rozhodol, že právna úprava, ktorá takýto krok umožňuje, neodporuje právu EÚ, keďže právo EÚ neukladá

členským štátom povinnosť prijať právnu úpravu podmieňujúcu súhlasom pracovníka zmenu jeho pracovného pomeru na kratší pracovný čas na pracovný pomer na plný úväzok. Právo EÚ má za cieľ iba vylúčiť, aby odmietnutie pracovníka, pokiaľ ide o takúto zmenu jeho pracovného pomeru, mohlo byť jediným dôvodom skončenia jeho pracovného pomeru pri neexistencii iných objektívnych kritérií.

Q. Oblasť: Štátna pomoc

Spojené veci C-533/12 P a C-536/12 P SNCM a Francúzska republika v. Corsica Ferries France (4. 9. 2014)

„Odvolaie – Pomoc na reštrukturalizáciu – Miera voľnej úvahy Európskej komisie – Rozsah súdneho preskúmania Všeobecného súdu Európskej únie – Test súkromného investora v trhovom hospodárstve – Požiadavka sektorovej a geografickej analýzy – Dostatočne ustálená prax – Dlhodobá hospodárska racionálnosť – Zaplatenie dodatočných náhrad za prepustenie“

EK bola názoru, že dotovanie trajektovej dopravy na Korziku Francúzskom sa uskutočnilo v súlade s európskymi pravidlami o štátnej pomoci. Toto rozhodnutie EK napadol na Všeobecnom súde hlavný konkurent spoločnosti, ktorá získala štátnu pomoc. Žaloba bola čiastočne úspešná a Všeobecný súd rozhodnutie EK čiastočne zrušil⁶. Proti tomuto rozhodnutiu sa príjemca štátnej pomoci ako aj Francúzsko odvolali, avšak neuspeli a Súdny dvor potvrdil rozhodnutie Všeobecného súdu.

C-242/13 Commerz Nederland (17. 9. 2014)

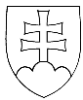
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Štátna pomoc – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Pojem pomoc – Záruky poskytnuté verejnoprávnym podnikom banke na účely priznania úverov tretím dlžníkom – Záruky vedome poskytnuté riaditeľom tohto verejnoprávneho podniku v rozpore s ustanoveniami jeho stanov – Prezumpcia nesúhlasu subjektu verejnej moci, ktorý je vlastníkom tohto podniku – Pripísateľnosť záruk štátu“

V tejto veci bolo potrebné určiť, či sú záruky poskytnuté verejnoprávnym podnikom pripísateľné orgánu verejnej moci. Konkrétne išlo o záruky poskytnuté podnikom prevádzkujúcim prístav, ktorý patrí v celom rozsahu mestu Rotterdam. Súdny dvor v zásade rozhodol, že pri posúdení pripísateľnosti treba vziať do úvahy, že jediný konateľ uvedeného podniku, ktorý poskytol tieto záruky, konal neoprávnene, prevzatie záruk vedome utajoval a porušil stanov svojho podniku. Rovnako treba zohľadniť, že tento orgán verejnej moci by nesúhlasil s poskytnutím týchto záruk, ak by o nich bol informovaný. Tieto okolnosti sú v situácii, ako je situácia dotknutá vo veci samej, samy osebe spôsobilé vylúčiť takúto pripísateľnosť iba vtedy, ak z nich vyplýva, že dotknuté záruky boli poskytnuté bez účasti tohto orgánu verejnej moci.

C-522/13 Ministerio de Defensa a Navantia (9. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Štátna pomoc – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Pojem ‚štátna pomoc‘ – Daň z nehnuteľností – Oslobodenie od dane“

⁶ Rozsudok Všeobecného súdu z 11. septembra 2012 vo veci T-565/08 *Corsica Ferries France SAS v. Európska komisia*.

Navantia je podnik, ktorého celé základné imanie vlastní Španielske kráľovstvo. Na základe dohody Španielsko poskytlo určitý pozemok spoločnosti Navantia formou prevodu práva užívania za 1 euro ročne. Zároveň bolo spoločnosti poskytnuté oslobodenie od dane z nehnuteľnosti ako náhrada za služby poskytované spoločnosťou Navantia pri plnení povinností vo verejnej službe. Súdny dvor rozhodol, že takéto oslobodenie od dane z nehnuteľnosti môže predstavovať zakázanú štátnu pomoc. Vnútroštátnemu súdu však prináleží overiť, či s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti v spore, ktorý prejednáva, sú splnené podmienky na to, aby sa takéto daňové oslobodenie považovalo za štátnu pomoc v zmysle práva EÚ.

R. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-327/13 *Burgo Group* (4. 9. 2014)

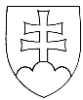
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Konkurzné konania – Pojem ‚prevádzkareň‘ – Skupina spoločností – Prevádzkareň – Právo začať vedľajšie konkurzné konanie – Kritériá – Osoba oprávnená podať návrh na začatie vedľajšieho konkurzného konania“

Prejudiciálne konanie sa týkalo možnosti začatia vedľajšieho konkurzného konania spoločnosti v členskom štáte, kde má táto spoločnosť svoje sídlo a právnu subjektivitu. Súdny dvor vysvetlil, že v rámci likvidácie spoločnosti v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom má svoje sídlo, možno voči tejto spoločnosti takisto viesť vedľajšie konanie v inom členskom štáte, kde má svoje sídlo a kde má právnu subjektivitu. Oprávnenosť osoby alebo orgánu na podanie návrhu na začatie vedľajšieho konania sa musí posúdiť na základe vnútroštátneho práva členského štátu, na území ktorého sa podal návrh na začatie tohto konania. V tom prípade, ak je hlavné konanie likvidačným konaním, zohľadnenie kritérií účelnosti súdom, na ktorý bol podaný návrh na začatie vedľajšieho konania, podlieha vnútroštátnemu právu členského štátu, na území ktorého bol podaný návrh na začatie tohto konania, pričom toto právo podlieha určitým limitom vyplývajúcim z práva EÚ.

Spojené veci C-119/13 a C-120/13 *eco cosmetics a Raiffeisenbank St. Georgen* (4. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 1896/2006 – Európske konanie o platobnom rozkaze – Neexistencia platného doručenia – Účinky – Európsky platobný rozkaz vyhlásený za vykonateľný – Odpor – Preskúmanie vo výnimočných prípadoch – Lehoty“

Vnútroštátne spory sa týkali konania o európskom platobnom rozkaze. Vnútroštátny súd sa v podstate pýtal, aké sú účinky nesprávneho doručenia európskeho platobného rozkazu, t. j. ak nebol doručený v súlade s minimálnymi požiadavkami stanovenými právom EÚ. Súdny dvor rozhodol, že kroky, ktoré stanovuje EÚ a ktoré nasledujú po správnom doručení európskeho platobného rozkazu nie sú uplatniteľné, ak sa preukáže, že európsky platobný rozkaz nebol doručený spôsobom, ktorý je v súlade s minimálnymi požiadavkami. Ak sa takáto nezrovnalosť objaví až po vyhlásení vykonateľnosti európskeho platobného rozkazu, odporca musí mať možnosť nahlásiť túto nezrovnalosť, ktorá v prípade, že je riadne preukázaná, musí spôsobiť neplatnosť tohto vyhlásenia vykonateľnosti.

C-112/13 A (11. 9. 2014)

„Článok 267 ZFEÚ – Ústava štátu – Povinné incidenčné konanie o preskúmaní ústavnosti – Preskúmanie súladu vnútroštátneho zákona tak s právom Únie, ako aj s ústavou tohto štátu – Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach – Neexistencia bydliska alebo známeho miesta pobytu žalovaného na území členského štátu – Voľba právomoci v prípade účasti žalovaného na konaní – Opatrovník ustanovený žalovanému z dôvodu neprítomnosti“

Návrh na prejudiciálne konanie bol podaný v rámci vnútroštátneho sporu o náhradu škody. V odpovedi na prvú otázku vnútroštátneho súdu týkajúcu sa povinnosti všeobecných súdov podľa čl. 267 ZFEÚ a zásady prednosti práva EÚ, Súdny dvor potvrdil svoju predchádzajúcu judikatúru. Druhá a tretia otázka smerovali k zisteniu, či sa účasť opatrovníka, ustanoveného žalovanému z dôvodu neprítomnosti, na konaní rovná účasti tohto žalovaného v zmysle nariadenia Brusel I., t. j. či účasť opatrovníka môže implicitne potvrdiť právomoc súdu. Súdny dvor rozhodol s ohľadom na Chartu EÚ, že ak vnútroštátny súd v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou ustanoví opatrovníka žalovanému, ktorému žaloba nebola doručená, pretože jeho pobyt nie je známy, účasť na konaní opatrovníkom sa nerovná účasti na konaní žalovaným, a preto tým nemôže byť založená právomoc súdov na základe nariadenia Brusel I.

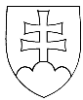
C-436/13 E (1. 10. 2014)**C-376/14 PPU C (9. 10. 2014)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – naliehavé prejudiciálne konanie - Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 2201/2003 – Články 8, 12 a 15 – Právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností – Konanie o osobnej starostlivosti o dieťa, ktoré má obvyklý pobyt v členskom štáte bydliska svojej matky – Dohoda o právomoci v prospech súdu členského štátu bydliska otca tohto dieťaťa – Dosah – Neoprávnené zadržanie – Obvyklý pobyt dieťaťa“

Obe konania sa týkali rozdelenia rodičovských práv a povinností v cezhraničných prípadoch. Vo veci C-376/14 PPU sa Súdny dvor zaoberal povinnosťami národných súdov za okolností, keď bol v prvom členskom štáte vydaný predbežne vykonateľný rozsudok, na základe ktorého matka premiestnila dieťa do iného členského štátu, pričom tento rozsudok bol v odvolacom konaní zrušený a súd v prvom členskom štáte napokon priznal rodičovské práva otcovi. Prípád C-436/13 sa zasa týkal objasnenia, dokedy trvá právomoc súdu členského štátu rozhodovať vo veci, určená na základe spoločnej dohody nositeľov rodičovských práv a povinností. Súdny dvor rozhodol, že táto právomoc zaniká nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia vyhláseného v rámci konania na súde, ktorého príslušnosť sa spoločnou dohodou nositeľov rodičovských práv a povinností určila.

C-302/13 flyLAL-Lithuanian Airlines (23. 10. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok 31 – Návrh na uznanie a výkon rozhodnutia, ktorým sa nariaďujú predbežné alebo zabezpečovacie opatrenia – Článok 1 ods. 1 – Pôsobnosť – Občianske a obchodné veci – Pojem – Návrh na náhradu škody spôsobenej údajnými porušeniami práva Európskej únie v oblasti hospodárskej súťaže – Zľavy z letiskových poplatkov – Článok 22 bod 2 – Výlučná právomoc – Pojem – Spor týkajúci sa obchodných spoločností, iných právnických osôb alebo

združení fyzických a právnických osôb – Rozhodnutie poskytnúť zľavy – Článok 34 bod 1 – Dôvody neuznania – Verejný poriadok štátu, v ktorom sa žiada o uznanie“

V tomto prejudiciálnom konaní sa Súdny dvor v zásade zaoberal rozsahom a pôsobnosťou nariadenia Brusel I. Konkrétne skúmal, či žaloba, ktorej cieľom je dosiahnutie náhrady škody spôsobenej údajnými porušeniami práva v oblasti hospodárskej súťaže, spadá pod rámec tohto nariadenia. Súdny dvor rozhodol, že na takúto žalobu sa vzťahuje pojem „občianske a obchodné veci“ a následne patrí do rámca pôsobnosti tohto nariadenia. Taktiež rozhodol, že konanie o takejto žalobe nepredstavuje konanie, ktorého predmetom je platnosť rozhodnutí orgánov spoločností v zmysle tohto nariadenia. Napokon spresnil, čo nespadá pod pojem „dôvody preukazujúce porušenie verejného poriadku“.

S. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-19/13 Fastweb (11. 9. 2014)

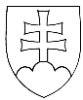
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky – Smernica 89/665/EHS – Článok 2d ods. 4 – Výklad a platnosť – Postupy preskúmania v rámci verejného obstarávania – Neplatnosť zmluvy – Vylúčenie“

Vnútroštátny spor sa týkal skutočnosti, že talianske ministerstvo vnútra zadalo verejnú zákazku spoločnosti Telecom bez predchádzajúceho uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania. Vnútroštátny súd sa okrem iného pýtal na platnosť zákazky v prípade, keď zadávacie konanie prebehlo bez predchádzajúceho uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania bez toho, aby to smernica povoľovala, avšak verejný obstarávateľ uverejnil v Úradnom vestníku EÚ oznámenie pre transparentnosť *ex ante* a dodržal pred uzavretím zákazky lehotu o neuzavretí zmluvy najmenej desiatich dní odo dňa nasledujúceho po uverejnení tohto oznámenia. Súdny dvor rozhodol, že hoci zadávacie konanie prebehlo bez predchádzajúceho uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania v Úradnom vestníku EÚ bez toho, aby to smernica povoľovala, čl. 2d ods. 4 smernice nedovoľuje, aby bola táto zákazka vyhlásená za neplatnú, pokiaľ boli splnené v ňom stanovené podmienky, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.

C-549/13 Bundesdruckerei (18. 9. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 56 ZFEÚ – Slobodné poskytovanie služieb – Obmedzenia – Smernica 96/71/ES – Postupy verejného obstarávania služieb – Vnútroštátna právna úprava, ktorá ukladá uchádzačom a ich subdodávateľom prijať záväzok vyplácať zamestnancom poskytujúcim služby, ktoré sú predmetom verejnej zákazky, minimálnu mzdu – Subdodávateľ usadený v inom členskom štáte“

V prejednávanej veci chcel uchádzač plniť verejnú zákazku výlučne prostredníctvom pracovníkov zamestnaných subdodávateľom so sídlom v členskom štáte odlišnom od štátu, z ktorého pochádza verejný obstarávateľ. Verejný obstarávateľ na základe vnútroštátneho zákona od uchádzača vyžadoval, aby sa zaviazal, že pracovníkom bude vyplácaná stanovená minimálna mzda. Súdny dvor vo svojom rozsudku skonštatoval, že právo EÚ odporuje takejto úprave, keďže môže predstavovať obmedzenie slobodného poskytovania služieb, a hoci ju možno v zásade odôvodniť cieľom ochrany pracovníkov, ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné.

C-641/13 P Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (9. 10. 2014)

"Odvolaie – Kohézny fond – Zníženie finančnej pomoci – Verejné zákazky na práce – Smernica 93/37/EHS – Kritériá pre zadanie zákazky – Predchádzajúce skúsenosti s prácami – Kritériá pre kvalitatívny výber"

Súdny dvor zamietol odvolanie Španielska a potvrdil rozsudok Všeobecného súdu⁷, ktorý sa týkal určitých finančných úprav pri financovaní z Kohézneho fondu. Španielsko tvrdilo, že Všeobecný súd porušil čl. 30 smernice 93/37, keď odmietol, že kritérium skúsenosti s predchádzajúcimi prácami môže predstavovať kritérium pre zadanie zákazky. Súdny dvor však v súlade so svojou predchádzajúcou judikatúrou toto tvrdenie odmietol. Odmietol pritom okrem iného argument Španielska, ktoré sa odvolávalo na vzorový zákon UNCITRAL, pričom uviedol, že uvedený text je iba odporúčaním pre štáty, ktoré nie je právne záväzné a nemôže prevážiť nad ustanoveniami smernice 93/37.

T. Oblasť: Životné prostredie

C-525/12 Európska komisia v. Nemecká spolková republika (11. 9. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Smernica 2000/60/ES – Rámec pre politiku Spoločenstva v oblasti vôd – Návratnosť nákladov na vodohospodárske služby – Pojem ‚vodohospodárske služby‘“

EK tvrdila, že Nemecko si tým, že vyňalo určité služby z pôsobnosti pojmu „vodohospodárske služby“ zo smernice o vodnom hospodárstve, nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva EÚ. Súdny dvor však jej žalobu zamietol z dôvodu, že právo EÚ nestanovuje všeobecnú povinnosť spoplatnenia všetkých činností spojených s využívaním vody a že členské štáty môžu za určitých podmienok neuplatňovať návratnosť nákladov pre určitý spôsob využívania vody. Tvrdenie EK, že smernica podriaďuje všetky používania a zásahy, ktoré majú dosah na vodu, zásade návratnosti nákladov, teda Súdny dvor odmietol ako nesprávne.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

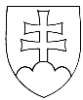
A. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-11/13 Tegometall International v. ÚHVT (23. 9. 2014)

„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o neplatnosť – Slovná ochranná známka Spoločenstva MEGO – Relatívne dôvody zamietnutia - Predchádzajúce námietkové konanie – Zásada res iudicata“

Všeobecný súd opätovne pripomenul, že zásada *res iudicata* sa netýka administratívnych rozhodnutí, akými sú aj rozhodnutia ÚHVT. Táto zásada nemôže byť aplikovaná v konaní o neplatnosť na základe predchádzajúceho rozhodnutia v námietkovom konaní, a to z dôvodu, že po prvé rozhodnutia ÚHVT sú administratívnej povahy a po druhé nariadenie o ochranných známkach Spoločenstva neumožňuje aplikovať predmetnú zásadu.

⁷ Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. septembra 2013 vo veci T-2/07 *Španielske kráľovstvo v. Európska komisia*.

T-490/12 *Arnoldo Mondadori Editore v. ÚHVT* (26. 9. 2014)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietskové konanie – Žiadosť o slovnú ochrannú známku GRAZIA – Skoršia národná obrazová známka – Relatívne dôvody neplatnosti – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 (teraz čl. 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) 207/2009 – Nedostatok podobnosti medzi tovarmi – Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 – Reputácia – Žiadna spojitosť medzi predmetnými známkami“

V námietkovom konaní protestoval proti zápisu slovnej ochrannej známky Spoločenstva Grazia pre rôzne služby najmä v oblasti finančnictva vydavateľ známeho talianskeho časopisu GRAZIA. Meno časopisu bolo zaregistrované ako skoršia národná obrazová ochranná známka. Všeobecný súd, rovnako ako ÚHVT, rozhodol, že napriek tomu, že obe známky sú identické, nie je možné nájsť medzi nimi žiadnu spojitosť, keďže tovary a služby, pre ktoré sú zaregistrované, sú diametrálne odlišné. Z tohto dôvodu nie je možné dospieť k záveru, že používaním známky, ktorej zápis sa žiada, by došlo k zneužívaniu reputácie skoršej ochrannej známky.

T-686/13 *Unibail Management v. ÚHVT* (3. 9. 2014)**T-687/13 *Unibail Management v. ÚHVT* (3. 9. 2014)**

„Ochranná známka Spoločenstva – Žiadosť o zápis ochrannej obrazovej známky Spoločenstva predstavujúcej dve čiary a štyri hviezdčky – Absolútny dôvod zamietnutia – Článok 7 ods. 1 bod b) a článok 75 nariadenia č. 207/2009 – Nedostatočné odôvodnenie – Povinnosť odôvodnenia – Žiadosť o zápis ochrannej obrazovej známky Spoločenstva predstavujúcej dve čiary a päť hviezdčiek – Rozlišovacia spôsobilosť“

ÚHVT zamietol obe žiadosti o zápis predmetných obrazových ochranných známok pozostávajúcich zo štyroch alebo piatich hviezdčiek a dvoch čiar, a to z dôvodu, že ochranné známky, ktorých zápis sa požadoval, boli podľa jeho názoru len dekoratívnymi obrázkami, ktoré len informujú spotrebiteľa o kvalite a luxuse tovarov a služieb v triedach, pre ktoré sa ich zápis požadoval. V oboch prípadoch Všeobecný súd zrušil rozhodnutie ÚHVT, pretože podľa jeho názoru ÚHVT nedostatočne preskúmal rozlišovaciu spôsobilosť požadovaných ochranných známok v súvislosti so 130 tovarmi a službami, pre ktoré sa v každom prípade ich zápis požadoval.

B. Oblasť: Hospodárska súťaž**T-471/11 *Éditions Odile Jacob v. Európska komisia* (5. 9. 2014)**

„Hospodárska súťaž – Koncentrácie – Trh vydávania kníh – Rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom pod podmienkou prevodu aktív – Rozhodnutie o odsúhlasení nadobúdateľa prevedených aktív – Rozhodnutie prijaté v nadväznosti na zrušenie pôvodného rozhodnutia týkajúceho sa toto istého konania Všeobecným súdom – Záujem na konaní – Porušenie článku 266 ZFEÚ – Porušenie záväzkov uložených rozhodnutím o podmienčnom povolení – Rozlišovanie medzi podmienkami a záväzkami – Zásada zákazu retroaktivity – Posúdenie kandidatúry nadobúdateľa – Nezávislosť nadobúdateľa vo vzťahu k prevádzateľovi – Zneužitie právomoci – Povinnosť odôvodnenia“

Tento rozsudok je ďalším v rade rozhodnutí, týkajúcich sa plánu spoločnosti Vivendi Universal z r. 2002 na predaj jej aktív súvisiacich s jej vydavateľskou činnosťou v Európe. EK v r. 2004 schválila predaj týchto aktív spoločnosti Lagardère, avšak len pod podmienkou, že ich časť bude ďalej predaná. Ďalším rozhodnutím EK schválila nadobudnutie tejto časti aktív spoločnosťou Wendel. O tieto aktíva však mala záujem aj žalobkyňa, ktorá svojou žalobou napokon dosiahla zrušenie posledného uvedeného rozhodnutia EK zo strany Všeobecného súdu kvôli nedostatku v procese hodnotenia ponuky spoločnosti Wendel, čo neskôr potvrdil aj Súdny dvor. EK preto v r. 2011 vydala nové rozhodnutie o schválení predaja aktív spoločnosti Wendel, ktoré žalobkyňa opäť napadla žalobou. Všeobecný súd však tentoraz jej žalobu v celom rozsahu zamietol.

C. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-650/13 Lomnici v. Európsky parlament (10. 9. 2014)

"Žaloba o neplatnosť – Petícia adresovaná Európskemu parlamentu o novom zákone o slovenskom občianstve – Petícia vyhlásená za prípustnú – Rozhodnutie o ukončení konania – Nežalovateľný akt – Neprípustnosť"

V tejto veci išlo o petíciu, s ktorou sa žalobca obrátil na Európsky parlament a ktorá sa týkala slovenského zákona o štátnom občianstve. Príslušný výbor Európskeho parlamentu vyhlásil petíciu za prípustnú, neskôr však konanie ukončil. Rozhodnutie o ukončení konania žalobca napadol žalobou na Všeobecnom súde. Ten však žalobu odmietol ako neprípustnú. V súlade s predchádzajúcou judikatúrou uviedol, že to, ako Európsky parlament naloží s petíciou potom, ako ju vyhlásil za prípustnú, nepodlieha kontrole zo strany Súdneho dvora EÚ. Súvisiace akty Európskeho parlamentu podľa Všeobecného súdu nemožno napadnúť žalobou o neplatnosť.

D. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-189/14 R Deza v. Európska agentúra pre chemické látky (25. 7. 2014)

„Konanie o predbežných opatreniach – Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty, ktoré má k dispozícii ECHA a ktoré obsahujú informácie predložené podnikom v rámci jeho žiadosti o povolenie k používaniu určitej chemickej látky – Rozhodnutie o sprístupnení dokumentov tretej osobe – Návrh na odklad vykonateľnosti – Naliehavosť – Fumus boni iuris – Vyvažovanie záujmov“

Predmetné uznesenie sa týka rozhodnutia Európskej agentúry pre chemické látky (ECHA) sprístupniť tretej osobe dokumenty predložené v rámci žiadosti o povolenie na uvedenie na trh a používanie príslušnej chemickej látky. Predseda Všeobecného súdu dospel k záveru, že v danom prípade je splnená podmienka *fumus boni iuris*, ako aj podmienka naliehavosti, a taktiež vykonal vyvažovanie záujmov, ktoré dopadlo v prospech vydania predbežného opatrenia. Na základe uvedeného predseda Všeobecného súdu vydal predbežné opatrenie a čiastočne pozastavil výkon rozhodnutia ECHA o sprístupnení dokumentov, a to v rozsahu, v akom sa týka podrobnejšej verzie dokumentov (správy) predložených v rámci žiadosti o povolenie. Urobil tak v súlade s uznesením Súdneho dvora vo veci C-389/13 P *Európska agentúra pre lieky v. AbbVie*, v ktorom Súdny dvor vyžadoval od Všeobecného súdu

diferencovanejšie rozhodovanie a kvôli čomu uznesenie vo veci T-44/13 R *AbbVie v. Európska agentúra pre lieky*⁸ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

T-538/13 Verejn Natura Havel a Vierhaus v. Európska komisia (2. 9. 2014)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Výzva v rámci prebiehajúceho konania o nesplnení povinnosti týkajúceho sa súladu nemeckého leteckého práva s právom Únie – Zamietnutie prístupu – Výnimka týkajúca sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly – Žaloba, ktorá je čiastočne zjavne neprípustná a čiastočne zjavne bez právneho základu“

Žalobcovia sa svojou žalobou domáhali zrušenia rozhodnutia EK, ktorým zamietla ich žiadosť o sprístupnenie textu formálneho oznámenia vydaného v rámci prebiehajúceho konania o porušení práva EÚ voči Nemecku. Všeobecný súd ich žalobu zamietol, pričom odmietol aj ich argument, že vylúčenie požadovaného dokumentu zo sprístupňovania už nie je potrebné na ochranu účelu prebiehajúceho konania, keďže EK na internete a prostredníctvom tlačovej konferencie začiatie tohto konania sama zverejnila.

T-669/11 Spirlea v. Európska komisia (25. 9. 2014)

T-306/12 Spirlea v. Európska komisia (25. 9. 2014)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Článok 4 odsek 2 tretia odrážka – Článok 4 odseky 4 a 5 – Žiadosti o informácie, ktoré Komisia zaslala Nemecku v rámci konania EU Pilot – Dokument, ktorý Nemecko vydalo v rámci konania EU Pilot – Zamietnutie prístupu – Porušenie podstatných procesných záležitostí – Povinnosť vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie – Prevažujúci verejný záujem – Čiastočný prístup – Povinnosť odôvodnenia“

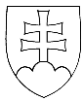
Žalobcovia sa domáhali sprístupnenia dokumentov týkajúcich sa konania EU Pilot, pričom EK ich žiadosti zamietla. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutia EK a zamietol žaloby žalobcov, pričom potvrdil, že na dokumenty týkajúce sa konania EU Pilot sa vzťahuje výnimka z povinnosti vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu každého požadovaného dokumentu, pokiaľ ide o ohrozenie záujmu chráneného výnimkou podľa čl. 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Konania EU Pilot sa podľa Všeobecného súdu podobajú na konania o porušení povinností (infringement), v súvislosti s ktorými už judikatúra rovnakú výnimku potvrdila.

T-534/11 Schenker v. Európska komisia (7. 10. 2014)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Správny spis a konečné rozhodnutie Komisie týkajúce sa konania v oblasti kartelov, nedôverná verzia tohto rozhodnutia – Zamietnutie prístupu – Povinnosť vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu cieľov vyšetrovania – Prevažujúci verejný záujem“

Žalobcovia napádali rozhodnutia EK, ktorými im odoprela prístup k úplnému spisu v kartelovom konaní, ku konečnému rozhodnutiu o karteli, ako aj k nedôvernej verzii takéhoto kartelového rozhodnutia, ktorá však v čase vydania rozhodnutia EK o žiadosti o prístup k dokumentom ešte neexistovala. Všeobecný súd vyhovel ich žalobe, pokiaľ ide o nedôvernú

⁸ Uznesenie Všeobecného súdu z 25. apríla 2013 vo veci T-44/13 *AbbVie v. EMA*.

verziu rozhodnutia, pričom podľa jeho názoru mohla EK sprístupniť aspoň tú časť požadovaného dokumentu, v súvislosti s ktorou dotknuté podniky nežiadali o dôverné zaobchádzanie. Akceptoval pritom, že EK nemusí byť vždy schopná zabezpečiť vytvorenie nedôvernej verzie rozhodnutia v striktných lehotách stanovených v nariadení č. 1049/2001, musí sa však snažiť podniknúť príslušné kroky k jej vytvoreniu v primeranej lehote, ktorá záleží na konkrétnych okolnostiach každej veci.

E. Oblasť: Poľnohospodárstvo

T-112/11 Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse v. Európska komisia (3. 9. 2014)

T-113/11 Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse v. Európska komisia (3. 9. 2014)

"Žaloba o neplatnosť – Zápis chráneného zemepisného označenia – „Edam Holland“ – „Gouda Holland“ – Chýbajúci záujem na konaní – Neexistencia priamej dotknutosti – Neprípustnosť"

Všeobecný súd uznesením odmietol ako neprípustné žaloby nemeckého združenia výrobcov a predajcov syrov Edam, resp. Gouda, ktoré napadlo zápis chráneného zemepisného označenia „Edam Holland“, resp. „Gouda Holland“. Nepovažoval totiž za preukázaný záujem žalobcu na zrušení napadnutých zápisov, žiadnu zo žalobcom uvedených okolností nepovažoval v tomto smere za dostatočnú. Okrem iného sa zaoberal aj otázkou, akým spôsobom môžu podobné združenia namietat proti takémuto zápisu a či tak môžu urobiť priamo voči EK alebo iba prostredníctvom členského štátu svojho usadenia.

F. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

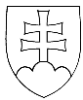
T-532/14 R Alsharghawi v. Rada EÚ (20. 8. 2014)

"Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia vzhľadom na situáciu v Líbyi – Zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia – Návrh na odklad výkonu – Neexistencia naliehavosti – Vyvažovanie záujmov"

Predseda Všeobecného súdu nevyhovел žiadosti o nariadenie predbežného opatrenia ohľadom reštriktívnych opatrení, prijatých v súvislosti so situáciou v Líbyi. Nepovažoval za splnenú podmienku naliehavosti a vyvažovanie záujmov taktiež dopadlo v neprospech žiadateľa. Predseda Všeobecného súdu okrem iného odmietol argument žiadateľa, že mu je odopretá možnosť absolvovať lekársku prehliadku u kardiológa v Paríži, v ktorého starostlivosti je už roky. Žiadateľ totiž nepreukázal, že by mu starostlivosť nemohla byť poskytnutá mimo EÚ iným kardiológom, než jediným na svete, a to tým, ktorý sa o neho staral v minulosti a ktorý pracuje v Paríži. Rovnako Všeobecný súd poukázal na ustanovenie príslušného rozhodnutia, ktoré príslušné úrady členských štátov oprávňuje odkloniť sa od zákazu vstupu a tranzitu cez územie EÚ z naliehavých humanitárnych dôvodov.

T-168/12 Georgias a i. v. Rada EÚ a Európska komisia (18. 9. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči niektorým osobám a subjektom s ohľadom na situáciu v Zimbabwe – Zmrazenie finančných"

prostriedkov – Mimozmluvná zodpovednosť – Príčinná súvislosť – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom – Zjavne nesprávne posúdenie – Povinnosť odôvodnenia“

V uvedenej veci žalobca v prvom rade žiadal od Rady EÚ náhradu škody, ktorú mu údajne spôsobila tým, že v dôsledku jeho zápisu na zoznam subjektov, voči ktorým sa uplatňujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Zimbabwe, mu Spojené kráľovstvo odoprelo vstup na svoje územie i tranzit cez jeho letisko a bol na uvedenom letisku nútený stráviť noc v zadržiavacej cele. Všeobecný súd konštatoval, že nie je dôležité, aké dôvody viedli orgány Spojeného kráľovstva k zrušeniu oprávnenia tohto žalobcu k vstupu na jeho územie. Významné je, že ide o rozhodnutie prijaté príslušnými orgánmi tohto členského štátu pri výkone jeho suverénnych právomocí. Škoda, ktorú žalobca údajne utrpel a ktorá plynie z odopretia vstupu, nie je dostatočne priamym dôsledkom zmrazenia jeho finančných prostriedkov. Všeobecný súd tiež konštatoval, pokiaľ išlo o ostatné zložky škody, že Rada bola oprávnená prijať predmetné reštriktívne opatrenia, a preto nedošlo k nezákonnému postupu zo strany inštitúcií EÚ. Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky na náhradu škody stanovené judikatúrou, Všeobecný súd žalobu zamietol.

T-348/13 Kadhaf Al Dam v. Rada EÚ (24. 9. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu v Lýbii – Zmrazenie finančných prostriedkov – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie – Mimozmluvná zodpovednosť“

Všeobecný súd v uvedenej veci vyhovel žalobcovi, bratrancovi bývalého lýbijského vodcu, pokiaľ ide o ponechanie jeho zápisu v zozname osôb, voči ktorým sa uplatňujú reštriktívne opatrenia, a to v rokoch 2013 a 2014. Rada totiž nepreukázala, že žalobca v týchto rokoch predstavoval hrozbu pre nastolenie mieru v krajine. Všeobecný súd však pozastavil účinky svojho rozhodnutia až do uplynutia lehoty na podanie odvolania, resp. do rozhodnutia o odvolaní. Všeobecný súd tiež skonštatoval, že žaloba v časti, v ktorej smeruje k zrušeniu pôvodného zápisu jeho mena, je premlčaná.

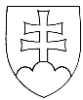
Spojené veci T-196/11 a T-542/12 Mikhalchanka v. Rada EÚ (23. 9. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Bielorusku – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zákaz vstupu a tranzitu cez územie EÚ – Zápis do zoznamu osôb na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia – Novinár – Žaloba o neplatnosť – Lehota stanovená pre začatie konania – Čiastočná neprípustnosť – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie – Právo na obhajobu“

Všeobecný súd týmto rozsudkom zrušil zápis bieloruského novinára do zoznamu osôb, voči ktorým sa uplatňujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Bielorusku, a to jednak z dôvodu, že Rada porušila jeho právo na obhajobu, a jednak z dôvodu, že sa Rada dopustila nesprávneho posúdenia, pokiaľ išlo o dôvodnosť jeho zápisu.

Spojené veci T-208/11 a T-508/11 LTTE v. Rada EÚ (16. 10. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom v rámci boja proti terorizmu – Zmrazenie finančných prostriedkov – Uplatniteľnosť nariadenia (ES) č. 2580/2001 na situácie ozbrojeného

konfliktu – Možnosť označiť orgán tretieho štátu za príslušný orgán v zmysle spoločnej pozície 2001/931/SZBP - Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov – Odkaz na teroristické činy – Potreba rozhodnutia príslušného orgánu v zmysle spoločnej pozície 2001/931.“

Žalobkyňa, organizácia Tigre oslobodenia tamilského Ílamu, žiadala svojou žalobou zrušiť jej zápis na zoznam reštriktívnych opatrení prijatých proti teroristickým skupinám. Všeobecný súd najprv odmietol argumentáciu žalobkyne medzinárodným právom a rozhodol, že právo EÚ sa naopak uplatňuje na teroristické činy spáchané v rámci ozbrojených konfliktov v zmysle medzinárodného práva. Ďalej dospel k záveru, že Rada porušila požiadavky vyplývajúce zo spoločnej pozície 2001/931 v oblasti terorizmu. Rada bola totiž povinná prijať ako skutkový základ jej posúdenia rozhodnutia prijaté príslušnými orgánmi, ktoré zobrali do úvahy konkrétne činy a konali na ich základe, čo nespravila. Následne mala overiť, či uvedené činy predstavujú skutočne „teroristické činy“ a dotknutá skupina je „skupinou“ v zmysle definícií spoločnej pozície 2001/931, a napokon na tomto základe a pri výkone svojej širokej miery voľnej úvahy prípadne rozhodnúť o prijatí rozhodnutia na úrovni EÚ. Z uvedených dôvodov považoval Všeobecný súd za potrebné zrušiť napadnuté akty. Všeobecný súd však zdôraznil, že tieto zrušenia spôsobené vážnymi procesnými dôvodmi nemajú za následok žiadne vecné posúdenie otázky kvalifikácie žalobkyne ako teroristickej skupiny v zmysle spoločnej pozície 2001/931 a zachoval účinky napadnutého aktu na obdobie troch mesiacov od vyhlásenia tohto rozsudku.

G. Oblasť: Štátna pomoc

T-286/14 R Röchling Oertl Kunststofftechnik v. Európska komisia (4. 9. 2014)

T-287/14 R Schaeffler Technologies v. Európska komisia (4. 9. 2014)

T-288/14 R Energiewerke Nord v. Európska komisia (4. 9. 2014)

T-294/14 R Klemme v. Európska komisia (4. 9. 2014)

T-295/14 R Autoneum Germany v. Európska komisia (4. 9. 2014)

T-296/14 R Erbslöh v. Európska komisia (4. 9. 2014)

T-297/14 R Walter Klein v. Európska komisia (4. 9. 2014)

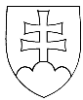
T-298/14 R Erbslöh Aluminium v. Európska komisia (4. 9. 2014)

T-300/14 R Fricopan Back v. Európska komisia (4. 9. 2014)

T-301/14 R Michelin Reifenwerke v. Európska komisia (4. 9. 2014)

"Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Štátna pomoc – Štátna pomoc elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie – Rozhodnutie Komisie o začatí formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci – Návrh na odklad výkonu – Fumus boni iuris"

Nemecké spoločnosti žiadali v týchto veciach odklad výkonu rozhodnutia EK o začatí formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a zníženého tzv. príplatku EEG (príplatok určený na financovanie obnoviteľných zdrojov energie v Nemecku) pre energeticky náročných odberateľov v Nemecku. Predseda Všeobecného súdu v týchto veciach však žiadosti o vydanie

predbežného opatrenia zamietol.⁹ Žiadatelia totiž s dostatočnou mierou dôveryhodnosti nepreukázali potrebu vydania predbežného opatrenia (podmienka *fumus boni iuris*), nakoľko nebolo možné *prima facie* konštatovať zjavne nesprávne posúdenie zo strany EK.

T-461/12 Hansestadt Lübeck v. Európska komisia (9. 9. 2014)

„Štátna pomoc – Letiskové poplatky – Letisko v Lübecku – Rozhodnutie začať konanie stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Zjavne nesprávne posúdenie – Článok 10 nariadenia (ES) č. 659/1999“

Žalobkyňa, právna nástupkyňa letiska v Lübecku, napadla rozhodnutie EK o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, pokiaľ ide o štátnu pomoc v prospech letiska Lübeck prostredníctvom uplatnenia výhodného sadzobníka letiskových poplatkov. Žalobkyňa predovšetkým spochybnila posúdenie EK v otázke kvalifikovania sporného opatrenia ako štátnej pomoci, ktorá usúdila, že predmetné výhody boli poskytnuté výlučne leteckým spoločnostiam využívajúcim letisko v Lübecku, a boli teda selektívne v zmysle čl. 107 ods. 1 ZFEÚ. Všeobecný súd v predmetnej veci dospel k záveru, že skutočnosť, že sadzobník výhodných poplatkov sa uplatňuje iba na letecké spoločnosti využívajúce letisko v Lübecku, nepredstavuje relevantné kritérium na prijatie záveru, že tento sadzobník má selektívnu povahu. Je nesporné, že všetky letecké spoločnosti môžu využívať ustanovenia o poplatkoch uvedeného sadzobníka, a preto EK nesprávne usúdila, že sadzobník poplatkov je selektívny.

T-103/14 R II Frucona Košice v. Európska komisia (18. 9. 2014)

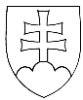
„Návrh na nariadenie predbežného opatrenia – Štátna pomoc – Alkohol a liehoviny - Zrušenie daňového dlhu v kolektívnom konkurznom konaní – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďujúce jej vrátenie – Návrh na odklad výkonu opatrenia – Nový návrh – Žiadne nové skutočnosti – Nezistenie prípadu *prima facie* – Nedostatok naliehavosti“

V tomto prípade išlo o ďalší návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný spoločnosťou Frucona, ktorým sa domáhala odkladu výkonu napadnutého rozhodnutia EK po tom, čo predseda Všeobecného súdu zamietol predchádzajúci návrh na nariadenie predbežného opatrenia kvôli nesplneniu podmienok na jeho vydanie. Na podanie nového návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je však v súlade s čl. 109 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu potrebné uviesť nové skutočnosti odôvodňujúce jeho vydanie. Keďže spoločnosť Frucona vo svojom novom návrhu neuviedla takéto nové skutočnosti, ani nepreukázala požiadavku naliehavosti, predseda Všeobecného súdu návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol aj v tomto prípade.

T-542/11 Aluminion v. Európska komisia (8. 10. 2014)

„Štátna pomoc – Hliník – Zvýhodnená sadzba za elektrickú energiu poskytnutá na základe zmluvy – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Výpoveď zmluvy – Právne pozastavenie účinkov výpovede zmluvy v konaní o nariadení predbežného opatrenia – Nová pomoc“

⁹ Pozri už uznesenie Všeobecného súdu z 10. júna 2014 vo veci T-172/14 *Stahlwerk Bous v. Európska komisia*.

Žalobkyňa napadla rozhodnutie EK, ktorým rozhodla, že Grécko žalobkyni neoprávnene poskytlo novú štátnu pomoc na základe zmluvy o dodávke elektriny za zvýhodnenú sadzbu od januára 2007 do marca 2008 (pôvodná schéma pomoci na základe zmluvy, ktorá existovala od roku 1960, bola EK schválená). Špecifickou okolnosťou pri tejto pomoci bolo, že verejnoprávna elektrárenskú spoločnosť vypovedala uvedenú zmluvu už v roku 2006, avšak žalobkyňa túto výpoveď napadla na vnútroštátnom súde, ktorý predbežným opatrením *ex nunc* pozastavil účinky výpovede dovtedy, kým sa nerozhodne vo veci samej. EK preto vykonávanie zmluvy v období, kedy platilo predbežné opatrenie súdu, považovala za novú neoprávnene poskytnutú pomoc. Všeobecný súd však skonštatoval, že pozastavenie výpovede zmluvy na základe uznesenia v konaní o nariadení predbežného opatrenia neznamena novú výhodu odlišnú od existujúcej pomoci, keďže uznesenie v konaní o nariadení predbežného opatrenia sa nemôže považovať za uznesenie, ktoré zaviedlo alebo zmenilo pomoc v zmysle čl. 108 ods. 3 ZFEÚ. EK teda podľa Všeobecného súdu kvalifikovaním dotknutého opatrenia ako novej pomoci spôsobila protiprávnosť napadnutého rozhodnutia.

T-517/12 Alro v. Európska komisia (16. 10. 2014)

T-129/13 Alpiq RomIndustries a Alpiq RomEnergie v. Európska komisia (16. 10. 2014)

„Štátna pomoc – Elektrina – Zvýhodnené tarify – Rozhodnutie začať konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ – Žaloba o neplatnosť – Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou – Opatrenie pomoci, ktoré bolo v celom rozsahu vykonané, a to sčasti ku dňu rozhodnutia a sčasti ku dňu podania žaloby – Neprípustnosť.“

Žalobkyňa v uvedenej veci napadla rozhodnutie EK o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa čl. 108 ods. 2 ZFEÚ, pokiaľ ide o novú pomoc (odo dňa pristúpenia Rumunska k EÚ, teda od 1. januára 2007) poskytnutú žalobkyni v oblasti dodávky elektriny, pričom však táto pomoc už nebola ku dňu podania žaloby vykonávaná. Všeobecný súd mal preto prvýkrát možnosť judikovať, že rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vo vzťahu k opatreniu, ktoré sa už nevykonáva ku dňu tohto rozhodnutia, nespôsobuje samostatné právne účinky, a preto nevytvára záväzné právne účinky, z ktorých by vyplývala existencia napadnuteľného aktu. Takýto akt, ktorý predstavuje rozhodnutie z formálneho hľadiska, nemá z dôvodu svojej podstaty rozhodovací dosah. Všeobecný súd preto žalobu odmietol ako neprípustnú.

H. Oblasť: Verejné obstarávanie

Spojené veci T-91/12 a T-280/12 Flying Holding a i. v. Európska komisia (26. 9. 2014)

„Verejné obstarávanie – Užšia súťaž – Poskytovanie služieb nepravidelnej osobnej leteckej dopravy a nájmu leteckej taxislužby – Zamietnutie žiadosti o účasť v užšej súťaži – Článok 94 písmeno b) nariadenia o rozpočtových pravidlách – Právo na obhajobu – Článok 134 odsek 5 vykonávacieho nariadenia – Žaloba o neplatnosť – List odpovedajúci na žiadosť žalobcov – Akt nenapadnuteľný žalobou – Rozhodnutie o udelení zákazky – Chýbajúca priama dotknutosť – Neprípustnosť – Mimozmluvná zodpovednosť“

Toto konanie sa týkalo verejného obstarávania na poskytovanie služieb nepravidelnej osobnej leteckej dopravy a nájmu leteckej taxislužby pre najvyšších predstaviteľov EÚ. Neúspešný uchádzač napadol žalobou rozhodnutie o zamietnutí jeho žiadosti o účasť v užšej súťaži. Všeobecný súd potvrdil, že na konanie, ktoré predchádza vydaniu takéhoto rozhodnutia, sa vzťahuje právo uchádzača na obhajobu, avšak v prejednávanej veci k jeho porušeniu zo strany EK nedošlo.

I. Oblasť: Životné prostredie

T-317/12 Holcim (Romania) v. Európska komisia (18. 9. 2014)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Zodpovednosť za zavinenie – Odmietnutie Komisie sprístupniť informácie a zakázať akúkoľvek transakciu týkajúcu sa údajne odcudzených emisných kvót – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom – Objektívna zodpovednosť“

Tento prípad súvisí s neoprávneným prevodom jedného milióna emisných kvót žalobkyne v rumunskom registri v r. 2010. Žalobkyňa po jeho odhalení podnikala rôzne opatrenia na vyšetrovanie tohto prevodu a zamedzenie ďalšieho nakladania s odcudzenými emisnými kvótami, vrátane podania žiadosti EK o zablokovanie ďalšieho nakladania s nimi a iniciovania krokov smerujúcich k oznámeniu identity osôb, na účtoch ktorých sa nachádzajú. Keďže EK takéto opatrenia nepodnikla, žalobkyňa podala proti nej žalobu o náhradu vzniknutej škody. Všeobecný súd pri posudzovaní existencie protiprávnosti na strane EK okrem iného vymedzil rozdiely medzi tzv. Kjótskymi jednotkami a emisnými kvótami. Konštatoval tiež, že údaje týkajúce sa identity páchatelov môže poškodenej spoločnosti oznámiť vnútroštátny orgán činný v trestnom konaní a že EK nemá právomoc zablokovať nakladanie s emisnými kvótami. Okrem toho zamietol aj návrh na konštatovanie tzv. objektívnej zodpovednosti EK (zodpovednosti za konanie neporušujúce uplatniteľnú právnu úpravu), a to bez toho, aby potvrdil alebo vyvrátil existenciu takejto zodpovednosti v právnom poriadku EÚ.

T-614/13 Romonta v. Európska komisia (26. 9. 2014)

T-629/13 Molda v. Európska komisia (26. 9. 2014)

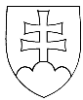
T-630/13 DK Recycling und Roheisen v. Európska komisia (26. 9. 2014)

T-631/13 Raffinerie Heide v. Európska komisia (26. 9. 2014)

T-634/13 Arctic Paper Mochenwangen v. Európska komisia (26. 9. 2014)

„Životné prostredie - Smernica 2003/87/ES - Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov - Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelenia emisných kvót od roku 2013 - Rozhodnutie 2011/278/EÚ - Vnútroštátne vykonávacie opatrenia predložené Nemeckom - Podmienka týkajúca sa prípadov neprimeraných ťažkostí - Slobodná voľba povolania a sloboda podnikania - Právo vlastniť majetok - Proporcionalita.“

Uvedené prípady sa týkali žalôb o zrušenie rozhodnutia EK, ktorým zamietla pridelenie dodatočných kvót na tretie obchodovacie obdobie s emisnými kvótami, o ktoré žiadali žalobkyne na základe podmienky týkajúcej sa prípadov neprimeraných ťažkostí upravenej v nemeckom zákone o obchodovaní s emisiami skleníkových plynov. Všeobecný súd konštatoval, že vzhľadom na neexistenciu podmienky týkajúcej sa prípadov neprimeraných

ťažkostí v rozhodnutí EK, táto bola povinná zamietnuť žalobkyniam bezodplatné pridelenie emisných kvót, ktoré bolo nad rámec pravidiel prideľovania upravených v tomto rozhodnutí. Tiež konštatoval, že aj keď takáto podmienka má za cieľ čeliť neprímeraným ťažkostiam, v ktorých sa predmetné spoločnosti ocitli, jej absencia síce predstavuje zásah do slobody podnikania, ako aj do vlastníckeho práva žalobkyne, avšak takéto obmedzenia zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu sledovaným EÚ a nepredstavujú vo vzťahu k sledovanému účelu neproporcionálny zásah, ktorým by bola dotknutá samotná podstata týchto práv. Uvedené žaloby Všeobecný súd zamietol, okrem žaloby vo veci T-630/13, ktorej Všeobecný súd vyhovel z dôvodu, že bezodplatné pridelenie kvót na zariadenia žalobkyne bolo opodstatnené rozhodnutím EK z iných dôvodov.